

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIANSKI

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 12 i pół do 2-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

ADMINISTRACJA czynna od 8.30 — 17 bez przerwy, w soboty do 15

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Cena numeru 10 groszy

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

OPLATA POCTOWA UISZCZONA GOTÓWKĄ.

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA 1, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 344-17

ADMINISTRACJA, PRENUMERATA I KOLPORTAŻ 5.13-80

KASA I BUCHALTERIA 220-13

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

Cena numeru 10 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 2.50, bez odnośnika zł. 2.20 na prowincji miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.60. Za zmianę adresu 50 gr.

Oddziały: „NAPRZÓD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatralna 12. „ŁÓDZIANIN” Łódź, Al. Kościuszki 29. „ROBOTNIK PIOTRKOWSKI” Piotrków Tryb. ul. Piłsudskiego 64 „ROBOTNIK RADOMSKI” Radom, ul. Kellera-Krausa 1. „ROBOTNIK POZNANSKO-POMORSKI” Poznań, ul. Stroma 24. „ROBOTNIK BIAŁOSTOCKI” Białystok, Rynek Kościuszki 29.

Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaopiniowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Co warte są układy z faszystami Niemcy a Rosja

„FREIES DEUTSCHLAND”, bar dzo żywo i interesująco redagowany organ emigracji niemieckiej, przypomina, że 5-go maja b. r. wy gasił pakt „przyjaźni i nieagresji” między Niemcami a Rosją sowie cką.

Trudno uwierzyć, a przecież to szczerza prawda, że wszystkie nieslychane ataki hitlerowskie na Rosję sowiecką, ataki dyplomatyczne i prasowe, działy się za istnienia paktu „przyjaźni i nieagresji”, które go termin minął dopiero przed niespełna 2 miesiącami. Jest to je szcze jeden przyczynek do warte ści układów faszystowskich, jeden ze stu.

Pakt z Rosją zawarł Hitler wkrot ce po objęciu rządów w Niemczech. Rzecz znamienna, że poprzednicy Hitlera, Brüning i Curtius, nie od nowili paktu z Rosją, zawartego przez Stresemanna i Krestinskiego w kwietniu 1926 r. Gdy ten pakt wygasł, to ani wymienieni ministrowie, ani nawet rząd Papena-Neu-rath, nie kwapili się do dalszej „przyjaźni” z Rosją sowiecką.

Uczynił to dopiero Hitler po dwu letniej przerwie w „przyjaźni” nie miecko - sowieckiej. Nowy pakt za warto również jak poprzednio na lat pięć, z tym, że jeżeli przed wygaśnięciem terminu nie nastąpi nowe porozumienie, to pakt traci swą moc.

Nie ma więc na razie „przyjaź ni” Hitlera ze Stalinem.

Ale oto „Freies Deutschland” wskazuje na to, że ambasador nie miecki w Moskwie, hr. Schulenberg, który od miesięcy nie był na swej placówce, właśnie przed 5 ma ją wrócił do Moskwy. A jednocześnie Rząd sowiecki zwrócił się do Berlina o „agrément” (zgody) na osobę nowego ambasadora sowie ckiego, od czasu bowiem odwołania Jureniowa, którego aresztowa no i oddano pod sąd, nie ma w

Niemczech przedstawiciela Rosji.

Są to poszlaki, że między Niemcami a Rosją sowiecką toczą się, czy dopiero mają się toczyć, NO WE ROKOWANIA.

Są to narazie poszlaki. Ale już doświadczenie z wygasłym paktem pokazuje, że polityka Hitlera wobec Sowietów NIE JEST BYNAJ MNIJ PROSTOLINIJA I JEDNO ZNACZNA. JEST POLITYKA ZYG ZAKÓW, KTÓRĄ BARDZO PIL NIE ŚLEDZIĆ WINNA PRZED E WSZYSTKIM POLSKA.

Nieprzytomny atak Goebbelsa na Czechosłowację

W ramach wczorajszego „Święta Słońca” w Berlinie min. Goeb bels wygłosił przemówienie, w którym po szeregu gwałtownych ata ków przeciwko Żydom, wystąpił bardzo ostro przeciw Czechosłowacji.

„Niechaj nikt nie sądzi — mówił Goebbels — że będziemy bez końca patrzyli na prześladowanie Niemców sudeckich. Zagranica powinna zrozumieć, że nie jest możliwym, na dłuższą metę zamy kać w granicach obcego państwa zwartą grupę ludności innej na rodowości. PRZYKŁAD AUSTRII BYŁ CO DO TEGO POUCAJĄ CYM. Mamy dosyć słów — trzeba nam czynów. Musimy rozwią zać zagadnienie, dręczące całą Europę”.

Dziecko najbogatszej kobiety Ameryki miało być porwane przez... własnego ojca

„Daily Mail” podaje sensacyjną wiadomość, iż Scotland Yard otrzy mał doniesienie o groźbie porwania 2-letniego synka hrabiego i hrabiny Reventlow — Haugwitz. Reventlow jest lepiej znana z pańskiego naz wiska Barbara Hutton, jako najbo gatsza swego czasu panna Ameryki, która w r. 1933 najpierw wysłała za mąż za księcia Mdiani, Gruzina, ale z którym po krótkim pożyciu rozwi dła się i w ciągu 24 godzin poślubiła w r. 1935 arystokratę duńskiego hr. Reventlow — Haugwitz.

Barbara Hutton zamieszkuje z mę

żem w Londynie, gdzie niedawno wy budowała pałac w Regent Parku. Dziecko państwa Haugwitz dwuletni chłopiec Lance otaczany jest specjalną opieką. Przygotowywane porwa nie chłopca, na którego trop wpadł Scotland Yard, miał wykonać spe cjalnie przybyły w tym celu do Londynu osobnik. Scotland Yard, posia dający w swej bogatej kartotece kry minalnej podobiznę tego groźnego gangstera, rozesłał ją natychmiast do wszystkich portów i lotnisk, polecając aby osobnik ten, o ile wyładu je, został niezwłocznie aresztowany i pod silną eskortą odstawiony do Londynu.

Nazwanąz domu państwa Reven tlow — Haugwitz w Regent Parku ustawiono posterunki policyjne, czu wające dzień i noc.

***

W ostatniej chwili dowiadujemy się, że sprawa zamierzonego porwania synka Barbary Hutton przy brała obrót niezwykle sensacyjny. Okazuje się, że żaden amerykań ski gangster nie jest w nią zamie szany; ma to być natomiast akt szalenstwa na tle konfliktu między małżonkami, w którym głównym aktorem jest sam mąż Barbary Hutton i ojciec dziecka, hr. Haug witz-Reventlow. On jest właśnie tym tajemniczym osobnikiem, który miał porwać własne dziecko, i na niego właśnie Scotland Yard polecił zwrócić baczną uwagę w portach i lotniskach, pragnąc za pobiec jakimkolwiek niepożytnym krokom ze strony młodego arystokraty duńskiego.

Wstrzymane natarcie japońskie na wszystkich frontach 60 dywizji broni Hankou

Chińczycy wyparli 20 desantów japońskich i zbombardowali flotę japońską na Jang-Tse

Wojska chińskie, skoncentrowa ne dokoła Hankou, obliczane są na 60 dywizji. Wojska te rozporzą dzają liczną artylerią, tworzącą trzydziści parę pułków oraz z gó rą 200-tu czołgami.

Krwawe walki trwają obecnie na szerokiej równinie północnej czę ści prow. Anhwei. Tu przechodzi droga do Hankau i tu oddziały chińskie bronią się od kilku dni w okolicy Tienzanu, wobec wciąż ponawianych ataków japońskich.

Nieustająca walka trwa rów nież na rzece Jang-Tse. Okręty japońskie, wciąż bombardowane przez lotnictwo chińskie, posuwa ją się naprzód bardzo powoli, tak, że front wciąż jeszcze przechodzi nieopodal Ankingu. Japończycy z ogromnym uporem wysadzają na ląd desanty, natychmiast atakowa ne przez Chińczyków, przy czym walki toczą się na bagnety. O za

ciężkości walk świadczy fakt, że o statni wyparty przez Chińczyków desant z m. Njutaszan, był dwu dzielstą zkoł, jak dotąd, ostatnią próbą. Dowództwo chińskie jest zdania, że obecnych na froncie sił

japońskich nie wystarczy, by sfor sować przejście do Hankau i w ogóle nie starczy na większą ofen sywę.

Jak donosi komunikat sztabu chińskiego, Chińczykom udało się

powstrzymać natarcie japońskie na wszystkich frontach. Mimo wielkich wysiłków Japończycy wczoraj nie posunęli się naprzód, zaś na północy, w rejonie kolei Lunghajskiej, zmuszeni zostali do cofnięcia się. Komunikat chiński twierdzi m. in., że m. Czenczau znajduje się nadal w rękę chiń skim, a Japończycy zostali odpar ci od kolei Pekin — Hankau. Wo góle, wczorajsze doniesienia z frontu w prasie chińskiej brzmią bardzo optymistycznie.

20-lecie Niepodległości

Celem uczczenia 20-lecia Niepo dległości przypadającego w listopadzie b. r. CKW. PPS. postanawia powołać Ogólnokrajowy Komitet Polski Pracującej obchodu Niepo dległości w składzie Partii, brat nich związków zawodowych, Sto warzyszen politycznych i oświato wych, stojących na gruncie POL SKI LUDOWEJ — jej suwerenno ści i obronności, oraz wewnętrz nej przebudowy Polski w myśl

zestawionych przez bojow ników walki z najazdem o Niepo dległość, oraz o wolność i pełnię praw obywatelskich mas ludo wych.

Szczegóły przeprowadzenia or ganizacji i działalności Ogólno krajowego Komitetu Polski Pracu jacej, oraz powołanie Komitetów Prowincjonalnych — przekazuje się Prezydium C. K. W.

Posiedzenie C.K.W.P.P.S.

Wczoraj odbyło się posiedzenie CKW, na którym omówiono sytu ację zagraniczną w związku z ata kiem „III-ej” Rzeszy na Czecho słowację. Nadto omówiono spra wy, związane z ciężkim położeniem mas pracujących, a zwłaszcza z po garszającym się stanem zatrudnie nia bezrobotnych.

CKW postanowił dalej kontynu ować akcję za nową ordynacją wyborczą do Sejmu i za jego roz

wiązaniem, a także za wycofaniem ordynacji wyborczej, krzywdzącej sześć największych miast polskich oraz za dalszym ulepszeniem pra wa wyborczego do samorządu te rytoryalnego.

Dużą część posiedzenia poświę ciono stosunkom wewnętrznym Polski i stwierdzono potrzebę dal szej akcji Partii przeciw agitacji reakcji i endecji.

Gorzej niż w czasie wojny Katastrofalna sytuacja opanowanych przez hitlerowców uzdrowisk

Sytuacja w północno - czeskich miejscowościach leczniczych, nie tylko nie uległa poprawie, lecz po gorszyła się tak dalece, że zaczy na stanowić poważną troskę koł oficjalnych, które liczą się z tym, że cała polać kraju będzie wyma gała wydanej pomocy finanso wej rządu. W Karlovych Varach średnia dzienna frekwencja kura cjuszków spadła z 450 osób do 75, tak, że 400 osób zatrudnionych w przemyśle hotelarskim, otrzy mało z dniem 1 lipca wypowiednie

W Mariánských Lázních dnia 8 czerwca było 1.115 kuracjuszków. t. j. o 3.329 mniej, niż tego same go dnia ubiegłego roku. W Jan skich Lázních zwolniono potrzebę o kresztę zakładową. Takiego katastro falnego spadku liczby kuracju szków nie zanotowano nawet pod czas wojny światowej. Sytuację ekonomiczną kraju pogarsza fakt, że szereg firm żydowskich przeniosło swoje fabryki i warsztaty w głąb kraju lub też zamknęło je na czas nieokreślony.

Jedno państwo - jedne koszary jeden naród - jedna kupa niewolników

Mury domów Lipska zostały pokryte czarno - biało - czerwonymi skrawkami papieru, na których wydrukowano nast. hasła: „Jeden naród?” — „Jedna kupa niewolników!” — „Jedno państwo?” — „Je dne koszary!”

Gestapo poszukuje autorów tych ulotek.

Regularna bitwa pomiędzy wojskiem i terrorystami w Palestynie

Pomiędzy oddziałami wojska a grupami arabskich terrorystów do szło do regularnej bitwy w okręgu Nabulus - Dzenin. Terroryści mieli ponieść w tej bitwie duże straty.

Pod Rospina zastrzelono jedno go Żyda, a drugiego zraniono.

Pod Nabulus rzucono bombę, któ ra wybuchła pod przejeżdżającym samochodem ciężarowym. Wsku tek wybuchu jadący samochodem żołnierz brytyjski został ciężko ranny.

Cztery miliardy dolarów na wielkie roboty publiczne

Prezydent Roosevelt podpisał wczoraj ustawę, upoważniającą Rząd federalny do wydawkowania sumy 3 miliardy 700 milionów do

larów na wielkie roboty publiczne i na pożyczki dla przedsiębiorstw prowadzących roboty publiczne.

„Białe kaptury” przygotowywały zamach na Rząd

Prokurator republiki francuskiej podpisał wczoraj dodatkowy akt oskarżenia, w którym osadzonym już w więzieniu członkom organi zacji „Sai” zarzucana jest zbrodnia spisku i zamachu przeciw Rządowi. Akt oskarżenia powołuje się na artykuły 87, 89 i 91 kodeksu karnego. Jeżeli oskarżeni uznani zostaną winnymi, to w myśl tych artykułów wymierzona zostanie im najwyższa kara deportacji i co najmniej kary więzienia od roku do lat pięciu. Jeżeli zaś uznani zostaną winnymi zbrodni, przewidzianej w art. 91, mówiącej o za machu, celem którego wywołanie jest wojny domowej i uzbrojenie jednej części ludności przeciw drugiej, oskarżonym może być wy mierzona kara śmierci.

Ameryka interesuje się obecnie jedynie meczem bokserskim Schmelling-Louis

Informacje o meczu Schmelling — Louis zajmują w dziennikach nowojorskich znacznie więcej miej sca, niż najbardziej sensacyjne wiadomości z Hiszpanii i Chin. Komisja kontrolująca mecz przy jąła reklamację Schmellinga, któ ry zaprotestował przeciwko uży ciu przez swego przeciwnika rę kawic nadesłanych mu z Chicago, a posiadających zbyt długi palec, co może być niebezpieczne dla oczu. Zakłady osiągnąją zawrot ne sumy. Za Louisem stawiają 2 przeciwko 5. W tej chwili przewidyują, że mecz zgromadzi 40 tys. widzów, wśród których znajdują się syn prezydenta Roosevelta, mini ster poczt Farley, mer La Guar dia, 6-ciu gubernatorów sąsied nich stanów, Wielka Rada Spor

towa w komplecie i t. d. Wczo raj wieczorem wpływy kasowe osiągnęły już sumę 820 tys. dola rów. Radiostacje placą 50 tys. dolarów za prawo transmisji me czu, a wytwórnie filmowe 20 tys. dol. za prawo filmowania. Mecz odbędzie się dziś nad ranem według czasu środkowo - europejskiego.

Wyjazd Prezydenta R.P. do Włoch

Wczoraj o godz. 16.35 Prezy dent R. P. wraz z małżonką wy jechał na 6-tygodniowy wypo czynek kuracyjny do Laurany nad morze Adriatyckie.

Sprawa nieinterwencji w Hiszpanii

LONDYN (PAT). — Podkomitet nieinterwencji osiągnął w toku swego posiedzenia całkowite porozumienie co do zastosowania planu brytyjskiego w sprawie wycofania obcych oddziałów ochotniczych z Hiszpanii. Przyjęcie planu brytyjskiego przez Francję, Włochy i Niemcy było zgóry zapewnione. Wątpliwe pozostawało jedynie stanowisko Rządu sowieckiego. W toku wtorkowego posiedzenia delegat sowiecki, oświadczył, że chociaż Rząd jego nie uważa planu brytyjskiego, zwłaszcza jeśli chodzi o kontrolę w portach, za dostateczny, to jednak nie chce utrudniać wprowadzenia planu w życie, Rząd sowiecki plan przyjmuje.

Podkomitet wobec tego przeszedł od razu do rozpatrywania sprawy finansowania planu i delegacji reprezentowanych w podkomitecie rządów zobowiązały się używać od swych mocodawców ostrożną decyzję co do finansowania

planów w ciągu 48 godzin. W piątek odbędzie się następne posiedzenie komitetu celem definitywnego zaaprobowania planu finansowania projektu brytyjskiego.

Co prawda delegat sowiecki w sprawie finansowania poczynił pewne zastrzeżenia, z góry zapewniając, że Rząd jego nie zgodzi się na równy podział kosztów wycofania ochotników, jak to przewiduje plan brytyjski, między 5 głównych mocarstw, wychodząc z założenia, że liczba ochotników sowieckich jest daleko mniejsza niż n. p. włoskich i niemieckich — i przeto Sowiety nie mają zamiaru płacić za wycofywanie wojsk włoskich. Delegat sowiecki zapowie-

dział, że Sowiety gotowe są pokryć całkowite koszty wycofania ich własnych ochotników z Hiszpanii aż do Rosji sowieckiej.

Przypuszczalnie pozostałe mocarstwa zgodzą się z tym zastrzeżeniem sowieckim, rozstrzygając w równych częściach wynikającą w ten sposób różnicę między siebie.

Po załatwieniu w piątek spraw finansowych, odbędzie się już w sobotę, a najpóźniej w poniedziałek plenarne posiedzenie pełnego komitetu, na którym ostateczny kształt planu brytyjskiego zostanie zaaprobowany, poczym plan skierowany zostanie do obu Rządów hiszpańskich z prośbą o rychłe przyjęcie.

Mowa b. premiera Flandina

PARYŻ (PAT). B. premier Flandin (obecnie czołowy przywódca bloku prawicy w parlamencie francuskim, zwolennik polityki ustępstw wobec Hitlera i Mussoliniego i zamknięcia się Francji w linii obronnej Maginota. przyp. Red.), wygłosił przez radio obszernie przemówienie, w którym sprzecywał swój punkt widzenia na sytuację międzynarodową, określając go jako punkt widzenia opozycji. Przemówienie to miało na celu, że względu na zamknięcie sesji parlamentarnej, wyjaśnienie opinii publicznej zasadniczych punktów poprzedniego wystąpienia p. Flandina na prowincji, w którym zarzucił on poprzedniemu rządowi Frontu Ludowego, łamanie zobowiązań o nieinterwencji w sprawie Hiszpanii, oraz wypowiedział się przeciw angażowaniu się Francji w konflikt czechosłowacki. Flandin atakowany z tej racji przez lewicę, w swym przemówieniu podtrzymał swe poprzednie tezy, zwłaszcza o ile chodzi o politykę Francji wobec Hiszpanii. „Gdy wystąpiłem przeciw ciemnym machinacjom, zagrażającym pokojowi — oświadczył Flandin — to m. in. miałem na myśli poufne zarządzenie rządu Bluma z 17 marca b. r., które bynajmniej nie zostało ogłoszone w dzienniku oficjalnym, a które pozwalało na przewo-

żenie przez Francję ładunków broni do Hiszpanii w kwietniu i maju w chwili, gdy w Londynie toczyły się rozmowy na temat wycofania ochotników z Hiszpanii, na mocy tego pozwolenia przewieziono przez Francję około 20 tys. ton materiałów wojennych do Hiszpanii.

O ile chodzi o zasadniczą linię polityki zagranicznej Francji, to zdaniem Flandina, całe zagadnienie sprowadza się do tego, czy polityka Francji opierać się ma całkowicie na Anglii, czy też Rosji sowieckiej. Flandin jest za całkowitym orientowaniem się Francji w kierunku na Anglię, w sprawie czechosłowackiej również Francja winna iść śladem polityki angielskiej. Premier Flandin, precyzując dokładnie swe stanowisko wobec ostatnich wypadków czechosłowackich, zaaprobował w pewnym sensie taktikę rządu Daladiera W dn. 21-go maja, oświadczając, że właściwie Anglia i Francja zastosowały wtedy metodę koncytacji, wierząc w Berlinie i Pradze stosowny wpływ na rzecz pokojowego załatwienia sprawy.

W odpowiedzi na przemówienie radiowe p. Flandina, zabrał również głos przez radiostację paryską deputowany socjalistyczny Grunbach, (wiceprezes komisji Izby Deputowanych dla spraw zagranicznych przyp. Red.), który poddał krytyce stanowisko zajęte przez Flandina, wysuwając przeciwko niemu, jako główny zarzut fakt, iż dostrzegając uchybienia ze strony Francji w dziełach polityki nieinterwencji, przechodzi do porządku dziennego nad uchybieniami ze strony innych państw.

Wielka debata w angielskim parlamencie nad sprawą bombardowania statków brytyjskich przez samoloty gen. Franco

LONDYN (PAT). — W Izbie Gmin odbyła się debata na temat bombardowania statków brytyjskich na wodach hiszpańskich przez eskadry powietrzne gen. Franco.

W imieniu opozycji, która zgłosiła wniosek skrócenia 100 funtów z budżetu Ministerstwa Spraw Zagranicznych, debatę zainicjował poseł Labour Party, Noel Backer. Mówca wystąpił przeciwko tezie, że nowe rodzaje broni czynią koniecznymi nowe przepisy co do sposobów prowadzenia wojny. Noel Backer uważa ten punkt widzenia za

niedopuszczalny, twierdząc, że w stosunku do ludności cywilnej powstawanie nowych rodzajów broni nie powinno powodować żadnych zmian w sposobach prowadzenia wojny. Noel Backer przeciwstawił się poglądowi, jakoby żegluga brytyjska na wodach hiszpańskich służyła kontrabandzie. Przemówienie swe Backer zakończył, domagając się, by rządowi hiszpańskiemu pozwolono na zakup broni.

Premier Chamberlain wygłosił krótkie przemówienie.

Premier na wstępie potępił okrucieństwa wojny lotniczej, stosowanej obecnie zarówno w Chinach, jak i w Hiszpanii. Okrucieństwa te mogą — zdaniem premiera — spowodować w społeczeństwie brytyjskim reakcję tak silną, jakiej się nikt nie spodziewa. Premier przyznał, że sposób prowadzenia wojny lotniczej jest naogół niedostatecznie uregulowany i nie wszystkie ewentualności są objęte dotychczasowymi przepisami. Zdaniem premiera, prawo ustala trzy niewątpliwie zasady wojny lotniczej, a mianowicie:

- 1) nie wolno podejmować ataków lotniczych w stosunku do ludności cywilnej i zamieszkałych przez nią osiedli.
- 2) Nie wolno atakować obiektów, nie będących wyraźnie obiektami wojkowymi, lub służącymi celom wojny.
- 3) Konieczne jest ostrzeżenie najpierw ludności cywilnej, aby odsunęła się z bezpośredniego sąsiedztwa obiektów wojskowych, zanim obiekty te będą podlegały bombardowaniu.

Umieszczenie ataki na ludność cywilną stanowi, według premiera Chamberlaina, niewątpliwie pogwałcenie prawa międzynarodowego.

Inaczej jednak, zdaniem premiera, przedstawia się sprawa ze statkami, które znajdują się w obrębie wód terytorialnych obcego państwa. W Hiszpanii, jak wiadomo, trwa wojna. Ci, co dążą do wielkich zarobków z żeglugi w stre-

fie wojennej, muszą wziąć na siebie ryzyko tego przedsięwzięcia. Rząd brytyjski rozpatrywał dokładnie pod każdym względem legalne możliwości przeciwdziałania się atakom na statki brytyjskie na wodach terytorialnych Hiszpanii i doszedł do przekonania, że cokolwiek zostałoby przedsięwzięte poza protokółami, równałoby się czynnej interwencji, do której Rząd brytyjski nie ma zamiaru się udać.

Premier nie sprzecywał, jak pomyśleć załatwienie sprawy hiszpańskiej, jako warunku wprowadzenia w życie układu włosko-brytyjskiego. W kuluarach izby twierdził, że premier nie poruszył tej sprawy, ponieważ projekt brytyjski wycofania obcych oddziałów z Hiszpanii został przyjęty przez podkomitet nieinterwencji.

LONDYN (PAT). — Po przemówieniu Chamberlaina zabierali głos w dyskusji głos sir Archibald Sinclair, Lloyd George i Butler.

Wniosek, zgłoszony przez Labour Party, został odrzucony 378 głosami, przeciwko 48.

Powrót min. oświaty

(PAT). — P. minister Oświaty prof. dr. Wojciech Świątowski wraz z towarzyszącymi mu pp. dyrektorem Fr. Potockim, naczelnikiem B. Kielskim, radcą dr. E. Zdrojewskim i inż. W. Tomaszem powrócił z Bukaresztu do Warszawy, gdzie na Dworcu Głównym został powitany przez ambasadora Rumunii i wiceministra prof. Aleksandrowicza w towarzystwie wyższych urzędników Ministerium W. R. i O. P.

Przeciw propagandzie faszyzmu w Szwajcarii

BAZYLEA (PAT). — Zarząd partii socjalistycznej Kantonu Bazylei — miasta postanowił jednomyślnie przedstawić na zebraniu partyjnym wniosek o wniesienie inicjatywy ludowej w sprawie zaka-

zu organizacji i prasy narodowo-socjalistycznej na terenie Kantonu Bazylei — miasta. Prawdopodobnym jest, że analogiczne inicjatywy będą wniesione i w innych kantonach.

Przed przesileniem rządowym w Egipcie

KAJR (PAT). — Tutejsze koła polityczne twierdzą, że w czwartek nastąpi dymisja Rządu i że w tym samym dniu utworzony zostanie nowy Rząd pod kierowni-

ctwem dotychczasowego premiera Mohameda Paszy. Do nowego Rządu ma wejść 5 reprezentantów stronnictwa saadistycznego.

Czy lit włoski zostanie zdewaluowany

RZYM (PAT). — Cała prasa, powołując się na włoskie sfery miarodajne zaprzecza pogłoskom zagranicznym o mającej jakoby na-

stać devaluacji lira. Dzienniki stwierdzają, że kurs pieniądza włoskiego nie ulegnie obniżeniu.

Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów

Dn. 21 czerwca b. r. odbyło się pod przewodnictwem p. wicepremiera inż. Eugeniusza Kwiatkowskiego posiedzenie komitetu ekonomicznego ministrów, na którym rozpatrzone zostały sprawy gospodarcze, a zwłaszcza powzięto uchwały w sprawie rolniczych kredytów zastawowych oraz kredytów na obrót artykułami rolnymi w kampanii 1938/39.

W roku gospodarczym 1938/39 uruchomione zostaną dla rolników kredyty zaliczkowe i rejestrowe pod zastaw zboż w wysokości 40 mln. zł. kredyty rejestrowe i 15 milionów zł. kredytu zaliczkowego. Wysokość oprocentowania kredytu rejestrowego wyniesie 4 i pół procent, a zaliczkowego 4 procent w stosunku rocznym.

Jednocześnie zostały upoważnione instytucje kredytowe na zaliczkowanie tych kredytów do wysokości 25 procent przewidywanego kredytu je-

szcze przed załatwieniem wymaganych formalności.

Obok kredytów rejestrowych i zaliczkowych dla rolników uruchomione zostaną w bieżącym roku gospodarczym kredyty zastawowe zbożowe dla instytucji handlowych, przedsiębiorstw, spółdzielni i central, zajmujących się zawodowo skupem lub przetwórstwem produktów rolnych. Wysokość oprocentowania tych kredytów wyniesie 5 procent w stosunku rocznym.

W bieżącym roku gospodarczym rozszerzone zostaną ponadto kredyty zastawowe na artykuły pastewne i roślinne.

Ponadto komitet ekonomiczny ministrów m. in. uchwalił wypłatę specjalnej dywidendy dla akcjonariuszy mniejszości zakładów żyrdarowskich s. a. oraz powzięto uchwałę w sprawie udziału Polski w nowojorskiej wystawie światowej w 1939 r. (PAT)

30 robotników utonęło w Bugu

BRZEŚĆ N/BUG. (PAT). — W miejscowości Orla, powiatu brze-

skiego wydarzył się tragiczny wypadek zatonięcia 30-tu robotników.

Konwencja lotnicza

RYGA (PAT). — W Rydze podpisano konwencję na eksploatację linii lotniczej Warszawa-Helsinki przez Tow. „Lot”.

Konwencja oparta jest na konwencji lotniczej polsko-łotewskiej, która została zawarta ostatnio i podpisana przez dyrektora „Lotu” mjr. Makowskiego i przedstawiciela łotewskiego ministerstwa poczty i telegrafów.

Przeciw BOLI GŁOWY
KOWALSKINA
długość 10 minut
PRZY PRZEBIEGU GRYPI I KATARZE

Żałobne posiedzenie Sejmu

We wtorek, o godz. 17 min. 30, odbyło się posiedzenie Sejmu, poświęcone uczczeniu pamięci zmarłego marszałka Cara.

Wicemarszałek Schachtel wygłosił przemówienie żałobne i skreślił życiorys zmarłego, po czym odroczył posiedzenie Sejmu do dnia następnego.

POGRZEB MARSZAŁKA CARA

We wtorek przed południem odbył się pogrzeb Stanisława Cara, marszałka Sejmu Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej udekorował trumnę marszałka Cara wielką wstęgą orderu Orła Białego.

Nad otwartą mogiłą wygłosił przemówienie: marszałek Senatu Al. Prytor, poseł gen. Żeligowski i pos. pik. Sławek.

Skradzione i odnalezione vota św. Andrzeja Boboli

Podczas przenoszenia bagażu z kaplicy-wagunu w Krakowie zginęła jedna z waliz, w której znajdowały się vota św. Andrzeja Boboli, ofiarowane przez ludność wioską.

Zawiadomiono natychmiast policję. Poszukiwania nie dały jednak żadnego rezultatu. Nie ulegało wątpliwości, że walizkę skradł jakiś złodziej.

W jednym z dzienników krakowskich ukazała się notatka o wyłowieniu z Wisły 64 votów, przy czwartym moście w Krakowie. Piaskarze złożyli wyłowione w worku vota w komisariacie przy ul. Grodzkiej. W komisariacie O.O. Jezuici rozpoznali, iż są to rzeczywiście vota św. Antoniego Boboli, które znajdowały się w zaginionej walizce.

Sledztwo policyjne ustaliło, iż złoczyńca skradł walizkę z tak-sówką, w chwili przenoszenia bagażu z kaplicy wagonu. Złodziej

zapakował vota w worek i wrzucił do Wisły.

Policja jest już na tropie przestępcy.

Skradzione vota składane były w ciągu 14 lat u stóp trumny ze szczątkami św. Andrzeja Boboli, znajdującej się przez ten okres w miejscowości włoskiej Alges.

JEDYNY ŚRODEK PRZECIW PIEGOM
KREM CAZIMI METAMORPHOSA

WIADOMOŚCI SPORTOWE

PIŁKA NOŻNA

MISTRZOSTWA PIŁKARSKIE ŚWIATA przyniosły 1.866.000 franków czystego dochodu.

Jak się okazuje, piłkarskie mistrzostwa świata zakończyły się wielkim sukcesem finansowym. Dochody przekroczyły znacznie preliminarne sumy. Ogółem finałowe mecze we Francji przyniosły 5.866.000 fr. Wydatki natomiast tylko 4.500.000 fr. Czysty dochód zatem wyniósł 1.366.000 fr.

Końcowy mecz o pierwsze miejsce w Paryżu pomiędzy Włochami i Węgrami, jak się okazuje obecnie, zgromadził jedynie 45.124 płatnych widzów. Dochód z meczu wynosił jednak 808.268 fr.

Rokord dochodu i frekwencji przyniósł mecz Francja—Włochy, który się odbył 12 czerwca w Paryżu. Na tym i kilku obecnych było 88.455 widzów, którzy zapłacili za bilety wstęp po 875.812 fr.

BRAZYLJCZYCY MOGĄ PRZYJECHAC DOPIERO W ROKU PRZYSZŁYM.

Polski Zw. Piłki Nożnej otrzymał depeszę od związku brazylijskiego, że drużyna brazylijska nie może obecnie przyjechać do Polski, natomiast w roku przyszłym przyjedzie na tournée do Europy i wtedy zagranie w Polsce.

LEKKOATLETYKA

POLACY NA LISCIE NAJLEPSZYCH LEKKOATLETÓW ŚWIATA.

W dobrze relagowanym czasopiśmie niemieckim „Der Leichtathlet” opublikowano listę najlepszych wyników świata, uzyskanych w lekkoatletyce w sezonie bieżącym do dnia 12 bież. miesiąca.

Na liście tej znajdujemy dwa nazwiska polskie, mianowicie: w biegu na 1500 m. — Stanisławski zajmując 8-me miejsce z wynikiem 3:59,8 min. Przed nim znajdują się zawodnicy: 1) Beucali (Wł.) 3:52,8 min., 2) Lash (Am.), 3) Mostert (Belg.), 4) Jansson, 5) Ollander (oba Szwecja), 6) Igloi (Węgry), 7) Leichtnam (Fr.).

W kuli również na 8-ym miejscu jest Gerutto z wynikiem 15:56 min. Przed nim pierwsze miejsce okupują Amerykanie w liczbie 5-ciu: Watson (16,4 m.), Ryan, Hackney, Allec i Storde oraz dwaj Niemcy — Woelke i Stoeck.

BAQUET ODEZNACZONY ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI. Premier gen. dr. Stawoj Skłodowski udekorował zasłużonego trenera francuskiej drużyny lekkoatletycznej, który był w pierwszych latach powojennych trenerem polskich zawodników, p. Maurice Baqueta, złotym krzyżem zasługi.

Francuska drużyna lekkoatletyczna na podejmowana była w Prezydium

Rady Ministrów nerbatką przez panią prenierową Skłodowską. Na dworcu w poniedziałek wieczorem żegnał francuskich lekkoatletów liczne grono osób.

BOKS

CHMIELEWSKI WYGRYWA W BOSTONIE.

Debut Chmielewskiego, jako zawodowego pięściarza, należał do udanych. Chmielewski znokautował w Bostonie zawodnika Charleya Rossa w pierwszej rundzie.

DZIS MECZ SCHMELLING—LOUIS. Louis i Schmelling, którzy w drodze w nocy walczący będą w Nowym Jorku o tytuł mistrza świata wszystkich wag, zakończyli w poniedziałek swoje treningi.

Mecz wywołał w amerykańskim świecie sportowym olbrzymie zainteresowanie. W poniedziałek wieczorem skonstatowano, że dotychczasowe wpływy z biletów wstępu na ten mecz osiągnęły sumę przeszło 700 tysięcy dol. Impresario tego spotkania, Mike Jacobs, ma jednak nadzieję, że suma ta zostanie jeszcze podwyższona i przekroczy milion dol. Faworytem spotkania jest Louis. Zakłady brzmią 5:3 na jego korzyść.

TENIS

PIERWSZE ZWYCIĘSTWO JĘDRZEJOWSKIEJ W WIMBLEDONIE

We wtorek rozpoczęły się w Wimbledonie przy pięknej i słonecznej pogodzie, rozgrywane w grupie pań. Mi strzynę Polski, Jadwigę Jędrzejowską, jedną z 8-miu rozstawionych rakiety kobiecych, spotkał zaszczyt grania zaaaz w pierwszej rundzie na centralnym korcie w obecności księżnej Kenfu i tłumów publiczności.

Jędrzejowska walczyła z Australijką Stevenson, bijąc ją w trzech setach 6:1, 3:6, 6:3. Forma Jędrzejowskiej pozostawiła właścicieli wiele do życzenia. Pierwszego seta Polka wygrała brawurowo bez wysiłku, jednak drugiego niespodziewanie od dała przeciwniczce, która wyraźnie poprawiła swą formę i korzystając z niektórych błędów Jędrzejowskiej, rozstrzyga seta na swoją korzyść. W trzecim decydującym secie, Jędrzejowska prowadziła 3:0, ale popeliła znowu szereg błędów, z których korzystała Australijka i zdobyła dwa gemy. Wkrótce Polka znowu opanowała sytuację i ostatecznie seta i mecz rozstrzygnęła na swą korzyść. Warto podkreślić, że w okresie świetnej gry Jędrzejowskiej, jak np. w pierwszym secie w niektórych momentach ostatniego seta, widać było, że Jędrzejowska mogłaby wygrać zdecydowanie spotkanie, gdyby mniej lekceważyła swą przeciwniczkę.

Berlin a Praga

Hitlerowcy mają dość... odprężenia

Rząd czechosłowacki pracuje nad wykończeniem projektu statutu narodowościowego, który w lipcu ma być przedstawiony parlamentowi.

Tymczasem w Niemczech rozpętano nową kampanię, prawdziwą orgię przeciw Czechosłowacji. Goebbels puścił w ruch cały swój aparat propagandowy. Ministrowie i agitatorzy hitlerowscy jeżdżą po kraju i szczują przeciw Czechosłowacji. A prasa pisze tak, jak gdyby już była wojna z Czechosłowacją.

„Völkischer Beobachter” woła: „Soldateska czeska gwałci kobiety i młode dziewczęta, morduje starców, zmusza mężczyzn i kobiety do pracy dla armii, rabuje mieszkania i spiżarnie”.

„Börsenzeitung” w takie oto uderza tony: „Krzywdą jednego Niemca sudeckiego bije w 75 milionów Niemców w Rzeszy Adolfa Hitlera, jest policzkiem dla wielkiego i dumnego narodu. Te 75 milionów oskarżają dzisiaj Pragę przed Europą, apelują jeszcze raz do sumienia Europy (?). Niech się nikt nie spodziewa, że czas nam zmęczy, albo każe zapomnieć, że chcą nas zbłyć tanimi frazesami, albo że można nas zadowolili metodą przewlekania. Oskarżamy i niczego nie zapomnimy.”

Ta sama gazeta nazywa Czechów „szczerem, który jeszcze nie osiągnął stadium pierwotnego barbarzyństwa”.

Goeringa organ „Nationalzeitung” w Essen alarmuje, że Praga zagraża pokojowi Europy!

Tych kilka próbek wystarczy.

Hitlerowcy tworzą w Niemczech nastrój wojenny. Sieją nienawiść do Czechosłowacji, roznamietają umysły, przygotowują grunt podatny do awantury. Być może, że chcą w ten sposób zmusić Anglię do nowej interwencji w Pradze na rzecz dalszych ustępstw. Hitlerowcom chodzi przecież o to, by Rząd praski nie porozumiał się z mniejszościami, bo gdyby porozumienie nastąpiło, a parlament to porozumienie zatwierdził, to cała impreza hitlerowska narazie spełzałaby na niczym.

Hitler i Mussolini są wytrwali, przekonali się bowiem, że demokracje zachodnie często ulegają naciskowi i szantażowi, jeżeli nie od razu, to po pewnym czasie, jeżeli nie w całości, to przynajmniej w części.

W każdym razie najnowsza

kampania Niemiec przeciw Czechosłowacji świadczy, że dla hitlerowców żadne nie istnieje odprężenie w sprawie czechosłowackiej i że uporczywie dążą do swego celu.

Dają nie tylko środkami propagandy.

Pisałmy nie dawno o możliwościach gospodarczego nacisku na Czechosłowację ze strony Niemiec. Otóż, jak donosi „Kölnische Zeitung”, ten nacisk już się zaczął.

Miedzy Niemcami a Czechosłowacją istniała umowa taryfowa, dotycząca przewozu węgla górnośląskiego do Austrii. Umowy tej nie odnowiono, węgla będzie szedł okólną drogą, omijając Czechosłowację. To samo będzie z produktami drzewnymi, idącymi z Austrii do Niemiec. „Kölnische Ztg.” pisze: „Czechosłowacja nie będzie się mogła powołać na to, że spełnia jakiejkolwiek funkcję w komunikacji Wielkich Niemiec”.

Jest to wyraźny początek bojkotu, wojny gospodarczej z Czechosłowacją.

Taki jest stan obecny stosunków niemiecko-czechosłowackich, na nowo naprężonych i zaognionych.

Na marginesie propagandy niemieckiej przeciw Czechosłowacji, warto zwrócić uwagę, na co sobie pozwala dyktatura.

Nie jest przecież do pomysłenia, by w krajach, gdzie panuje jaka taka wolność, można było prowadzić tak wyuzdaną kampanię, prowadzić bezkarnie i bez sprzeciwu z którejkolwiek strony. Jeżeli Niemcy dozwolą w dzień są karmieni kłamstwami hitlerowskimi, a znikąd nie mają sprostowań i zaprzeczeń — gdyż nawet słuchanie radia ze stacji „nieprawomyślnych” jest połączone z dużym ryzykiem i odpowiedzialnością — to w końcu uwiaryżają, że to Czechosłowacja wojnę z Niemcami. Nic łatwiejszego, aniżeli rozpalić do białości fanatyzm nacjonalistyczny. Nie wiemy, czy Rząd czechosłowacki protestuje w Berlinie przeciw kampanii goebbelsowskiej, ale gdyby nawet protestował, to przecież społeczeństwo niemieckie o tym się nie dowie.

Na tym przykładzie mamy jeszcze jeden dowód, ile niebezpieczeństwa wojennego kryje w sobie dyktatura w ogóle, a faszystowska w szczególności. Nie tylko przez zbrojenie materialne, ale — co jest może jeszcze groźniejsze — przez za trwanie mózgów i serc ludz-

kich, przez szerzenie psychozy, tak łatwo udzielającej się masom, przez traktowanie społeczeństwa jako trzody ludzkiej, którą się pędzi naprzemian już to na zieloną łąkę entuzjasmów i hołdów, już to na pole krwawych rzezi międzynarodowych.

System totalny — to totalne ogłupianie i totalna zbrodnia! (jmb.)

Totalizm a kultura

U źródeł totalistycznej zarazy

„Totalizm” jest hasłem „MODERNYM” w pewnych sferach. Jakiego podłoża klasowe tworzą tę „modę”, — nie będziemy teraz analizować. Nam teraz chodzi o kulturalny „aspekt” totalizmu.

Totalizm (faszystowski czy bolszewicki) jest głęboko WROGI KULTURZE. Po pierwsze, glajchszaltuje, kępuje jednostkę: jej ducha, jej twórczość, jej intelektualne samookreślenie. Po drugie, posługuje się ideologią nienawiści i okrucieństwa (np. rasizmem). Po trzecie, faszystowski totalizm zmierza do wojny („totalnej”). Wystarczy. Dzisiaj najgroźniejszym wrogiem kultury jest totalizm, zwłaszcza wojowniczy totalizm hitlerowski.

Jakie są źródła prądów totalnych? Źródłami psychologicznymi zajmuje się sygnalizowana przez nas wczoraj niewielka książka prof. uniwersytetu Jagiellońskiego, psychologa, socjologa i pedagoga, Zygmunta Mysłakowskiego „TOTALIZM CZY KULTURA?” Właśnie tytuł wyraża całą siłę przeciwdziałania: „czy”. Trzeba wybierać: albo totalizm albo kulturę. Trzeciego nie ma.

Książka to poważna, wnikliwa, głęboka. Analizuje stosunek jednostki do społeczeństwa. Bada, czym są takie zespolone formy życia ludzkiego, jak „narod”. Widać u narodzie ISTNOŚĆ MORALNĄ, przede wszystkim AKT PRZYŻYCZENIA ze strony jednostek. A więc nie rozstrzyga podłoże biologiczne! Narod nie jest czymś w rodzaju gatunku zoologicznego! Stąd negatywny stosunek do wszystkich koncepcji rasistowskich.

„Czy poza tym archaicznym mitem krwi już do stworzenia żadnej wspólnoty nie możemy się zdołać? Czy, żeby poczuć się braćmi, potrzebować będziemy zawsze zapachu krwi?” (str. 37).

Przecież w żyłach Mickiewicza płynęła krew (także) litewsko-ruska! Czyż 50% krwi francuskiej przeszkadzało Chopinowi stać się najwspanialszym wyrazicielem ojczyzny?!

Czy naród jest pewną jednostką? Tak, oczywiście. Ale jest to jedno z przykrych nieporozumień naszego czasu, że jednostka narodowa często rozumie się w znaczeniu ZGLAJCHSZALTOWANIA i że każde zdanie niezależne, każda próba przemyślenia i rewizji niepotrzebnych komunałów i frazesów spotyka się z oporem, oburzeniem i walką (str. 58):

„Im żywniejszą i pełniejszą jest jakaś kultura, TYM WIĘCEJ SWOBODY dopuszcza w dyskusowaniu i kwestionowaniu”.

Autorem przedchodzą do zagadnienia „WODZOSTWA”, i „wodzomanii” naszych czasów i szuka podłoża psychologicznego. Naturalnie środki techniczne propagandy (radio np.) stwarzają wielkie pokusy. Ale w samej psychice pewnych warstw w obecnej chwili musi tkwić „potrzeba” wodza, po trzeba posłuszeństwa i adoracji. „Ludzie stają się podobni do owiec z rozbitego stada, oglądających się za nowym pastercem i jego psem”. Taka jest psychika naszych czasów, niektórych warstw i narodów. „Wódz” mówi (str. 68):

„Rodzenie i gotowanie pokarmów przeznaczone dla kobiet, wam pozostały instynkty wojny i grabieży, kult rodzimego boga i krok miazowy, krok miarowy, który zjednoczył was ostatecznie i na zawsze... Tak mówi Kaliban (z Szekspira), zbuntowany przeciw cywilizacji do tysiąca innych kalibanów” (str. 68).

DAWNIEJ A DZIS.

Endecki „W. Dziennik Narodowy” polemizuje z opinią, że endecja — to „emigracja wewnętrzna”, bo nie bierze udziału w politycznym życiu Polski. I przy tej sposobności cytuje „Głos Prawdy” (piłsudczykowski) z r. 1926. Mianowicie ustęp następujący:

„Poza całym jarmarkiem partyjnym, poza stronnictwami... istnieją w Polsce dwa obozy — mafia endecja i piłsudczyk...”

I między tymi właśnie obozami odbywa się walka najistotniejsza — walka o duszę polską.

Autor w niezmiernie ciekawy sposób analizuje psychologiczne, a nawet psychofizjologiczne źródła „wodzomanii”. Musimy jednak czytelnika odesłać po obszerniejsze informacje do książki prof. Mysłakowskiego. Tesknota do „glajchszaltowania” i „wodza”, to objaw NIEDOJRZAŁOŚCI: „W dorosłym człowieku o psychice należy rozwiniętej ta forma bałwochwaltwa nie istnieje”.

A jakie „antidotum” (środek zwalczania):

„Jedynym antidotum przeciwko temu ruchowi (wodzomanii) jest NAWRÓT DO DEMOKRACJI SPOŁECZNEJ, ulepszonej i dostosowanej do współczesnych form wiedzy, techniki i propagandy” (str. 76).

Tak rozumna książka prof. Z. Mysłakowskiego kończy się mocnym akordem DEMOKRATYCZNYM.

Ostatnie słowa są wymierzone przeciwko „totalizmowi”. Prowadzi do „zdziczenia mas”.

Autor ma głęboki szacunek dla postaci Piłsudskiego. Tego nie ukrywamy. Ale jak widzimy, mocno stanął na gruncie demokracji. Daleki jest od tych „piłsudczyków”, którzy poszli po „naukę” do „shitleryzowanej endecji”.

Jeszcze raz powróćmy do niezmiernie ciekawej pracy profesora Mysłakowskiego. Prawdziwie kulturalna książka.

K. CZAPIŃSKI

Wybór marszałka Sejmu

W. Sławek marszałkiem Sejmu

Wczorajsze posiedzenie Sejmu było dalszym ciągiem posiedzenia wtorkowego, przerwano na znak żałoby.

Wznowił posiedzenie wicemarszałek Schaetzel, oznajmiając, iż Sejm przystępuje do wyboru marszałka, przeto prosi posłów o zgłaszanie kandydatów.

Powstał z miejsca pos. gen. Żeligowski i zgłasza kandydaturę posła pułk. Walerego Sławka. Wicemarszałek Schaetzel oznajmia, iż zgłoszone zostały kandydatury posła Walerego Sławka i posła Ignacego Nowaka.

Sekretarz odczytuje artykuły regulaminu sejmowego, dotyczące aktu wyboru marszałka, po czym następuje rozdanie kartek do głosowania.

Jeden z sekretarzy odczytuje alfabetyczny spis posłów. Każdy z wywołanych, prócz kandydatów, składa kartkę do jednego z dwóch koszyków, znajdujących się obok stołu prezydyjnego.

Po ukończonym głosowaniu wicemarszałek Schaetzel ogłosił 10 minutową przerwę dla przeliczenia głosów.

Po wznowieniu posiedzenia prze wodniczący wicemarszałek ogłosił wynik dokonanych wyborów.

Oddanych ogółem głosów 176, z czego kartek ważnych 144, białych 32. Wymagana większość 73.

Otrzymali pos. Walery Sławek 114, pos. Ignacy Nowak 30. MARSZAŁKIEM SEJMU WYBRANY ZOSTAŁ POS. WALERY SŁAWEK.

Wicemarszałek Schaetzel zapytuje pos. Sławka, czy przyjmuje wybór.

Pos. Sławek prosi o dwugodzinną przerwę.

Ale ta walka nie jest skończona. Po dejmujemy ją i toczy ją będziemy dalej — aż do końca. Nakazuje to nam nasz obowiązek.

Albowiem porozumieć się i zbliżyć można z każdą partią robotniczą, włością, obszarową, przemysłową... Ale wy, panowie z mafii endeckiej — reprezentujecie tylko tchórzostwo narodowe.

I dlatego nie może być z wami ani zgody, ani ugody. I dlatego nie musimy was musimy do cna, do ostatka, na śmierć.”

„NA ŚMIERĆ”... Bardzo ciekawy ustęp. A niedzielną „Gazetę Polską” dowodziła, że właściwie — zasadniczo — prawie nie ma różnicy między stanowiskiem endecji a OZONu. Tu dopiero mamy miarę „interpretacji”, praktykowanej obecnie przez prasę OZONową. Tak, zmieniło się bardzo dużo! Zmieniło się na 100 procent.

HITLEROMANI.

Tenże endecki dziennik zajmuje się chronicznie wychwalaniem polityki Hitlera. Ach, jak tam dobrze, w tej szczęśliwej „Hitlerii!” Wyso- ki potencjał wojenny — i wogóle! A wszystko ten kochany Hitler!

Dla narodu niemieckiego jest to zasługą narodowo-socjalistycznego ruchu nacjonalistycznego. Dla tych, którzy z troską patrzą codziennie na przeobrażenia w Niemczech, winno to stanowić przykład, że nie doktryna demokracji i sekrety łóż masonów zwyciężają w świecie powojennym, jeno wielkie prądy narodowe, prawdziwe ruchy narodowe.

Więc hitleryzm to „prawdziwy” ruch narodowy. A najważniejsza: precz z demokracją!

Chodzi więc o zgnębienie resztek wolnościowych hasel Wielkiej Francuskiej Rewolucji. Wszak demokracja — to masoneria. Hitleryzm — to gnębienie masonerii!

Każdy rok, przybywający wiekom świata uczy nas, że giną zasady, które rządziły nim po Wielkiej Rewolucji Francuskiej, że narody weszły w okres wyzwalania się z pod wpływu sekty masonów, trzymającej się celowo i świadomie na uwierzy dla swej wygody i korzyści żywota. Te narody, które już się wydobyły z sieci wolnomularstwa potężnie, stają się prawdziwymi mocarstwami, gdy inne mocarstwa tracą potęgę i znaczenie.

A więc demokracja — to masoneria i żydzi. Stara „filozofia”. O

Spokój i zadowolenie zapewniona GUM... BANYA ULTRA-SILCO

niej szkoda pisać. Natomiast zaskuguje na uwagę ta adoracja hitlerizmu. To nie artykuł, lecz poprostu litanie na cześć św. Hitlera.

Przy tej sposobności „katolicki” dziennik jakoś „zapomina”, że hitlerowcy gnębią nie tylko „masonów”, lecz także — katolików... Dlaczego o tym milczy tak bardzo „katolicki” autor? Może napisze: tak, że „Hitleria”, „potężniejsza” dzięki gnębieniu katolików? Czy tak?

ODWRÓT SCHACHTA.

Ostatnia mowa Schachta zwróciła powszechną uwagę. „Kurier Polski” pisze —

Nie można długo i bezkarnie łamać praw ekonomicznych (t. zn. praw ustroju kapitalistycznego. K. C.). Powiedział to już raz dr. Schacht w wspomnianym już mówie, wygłoszonej swego czasu w Essen, powtarza to obecnie „oudotwórca” finansowy Niemiec w przemówieniu skierowanym do urzędników Banku Rzeszy.

Zapowiada więc stanowczo dr. Schacht odwrót od polityki inflacji kredytowej, która pożarła oszczędności dobrodziejów i przymusowe Niemców i ogłodziła rynek kapitałowy; prezydent Banku Rzeszy obwieszcza nawrót do klasycznych środków finansowych, jakimi są emisja bonów skarbowych i rozpisywanie pożyczek państwowych. Panaceum zamówień państwowych również nie znajduje laski w oczach dra Schachta: są one wyznaczone rozmiarem pożyczek długo terminowych, na jakie państwo nie może sobie pozwolić.

A w innym miejscu dziennik powiada, że symptomy gospodarcze w III-iej Rzeszy są groźne.

„Kurier Polski” wskazuje na to, że poważne kłopoty ma także druga dyktatura — WŁOCHY:

Zywiołowe klęski wiosny tegorocznej, które spowodowały we Włoszech bardzo ciężki nieurodzaj, dokonały swego. W tej sytuacji, która dyktatorów przypycha może o niejedną noc bezsenność, Włochy muszą myśleć o Anglii, któryby umożliwił im czerpanie z kredytów angielskich.

W zbieżności trudnej sytuacji we Włoszech i Niemczech widzi dzieńnik sygnał ostrzegawczy:

Jest w tej zbieżności także i pewnego rodzaju sygnał ostrzegawczy pod adresem państwa „dynamicznych”. Sygnały trzeba jednak umieć dostrzec i z nich korzystać.

A krakowski „IKC” także pisze o sygnałach ostrzegawczych. Góry papierków w Rzeszy rosną:

W r. 1932 obieg banknotów i natychmiast płatnych zobowiązań Banku Rzeszy wynosił 4,1 miliardów mk., dziś wynosi 7,1 miliardów. W r. 1932 ogólny obieg banknotów i zobowiązań Banku Rzeszy łącznie z bilanem wynosił 6,3 miliardów, dziś 9,1 miliardów. W przecieciu obieg pieniężny Rzeszy wzrósł w tym czasie o 50% — pomimo ogromnych i częstych skutecznych wysiłków załamowania wzrostu tego obiegu drogą różnych sztuczek techniki bankowej („Vorfinanzierung” — „Zwischenfinanzierung” i t. d.), które miały na celu opóźnienie upływu pieniężnego w skarbowych w Banku Rzeszy.

Sytuacja gospodarcza dyktatur jest więc POWAŻNA.

A endecki „W. Dziennik Narodowy” — jak widzieliśmy — zapadł w szal adoracji i stawia nam Hitlera za wzór... Poczekajmy! Już dziś włoska dyktatura nie może żyć bez pieniędzy angielskiej demokracji!...

K. Cz.

Pokwitowanie

NA GŁODNE DZIECI HISZPANII.

Sankowski Teofil — Toruń zł. 9.—

Frydman — Łask zł. 1.—

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego — Hajnówka zł. 5.90.

DZIAŁ LEKARSKI

DR. CZURAKOWSKI
WENERYCZNE, SKÓRNE, PŁCIOWE
Kobiety przyjmują lekarkę Dr. Anielę Rataj
11-1-3-8 Niedz. 11-1-3-8
GABINET ELEKTROLIZACYJNY CHMIELNA 25

DR. K. KRAJEWSKI
WENERYCZNE, płciowe, pęcherza, prostaty. Elektroleczenie.
Przyjmuje w swojej prywatnej lecznicy
Chmielna 56 od 9 rano do 8 wiecz.

Dr. Daniel GISER
WENERYCZNE PŁCIOWE
Lecznica własna Chmielna 47 od 10-9.

Zakład Ortopedyczny J. ZAWODNIKA

WARSZAWA, LESZNO 25. Tel. 11-96-14. Rok założenia 1910
Wykonują: Aparaty lecznicze (system Hessinga), ręce i nogi sztuczne, gorsety prostujące, bandaże rapturkowe, pasy brzuszne i t. p. Specjalny oddział obuwia ortopedycznego. Wszystko wykonywa się według ostatnich wymagań ortopedii chirurgicznej.

DZIŚ TRADYCYJNE WIANKI NA WIŚLE

NAJLEPIEJ OBSERWOWAĆ MOŻNA ZE STATKÓW

„VISTULI”

ODEJŚCIE Z PRYZYSTANI przy MÓSCIE KIERBEDZIA

d godz. 20 do 20.30. Bilety przy kasie w cenie: 2.50, 1.50, i 1 zł.

Po wyborze marszałka Sejmu

Dlaczego wypłynęła kandydatura dr. Nowaka

Do p. pos. Kopcia zwrócił się przedstawiciel Klubu Sprawodawców Parlamentarnych z prośbą o wyjaśnienie znaczenia politycznego postawionej przez niego kandydatury pos. dr. Nowaka na marszałka sejmiku.

— Zapytuje pan dlaczego postawiłem kandydaturę pos. dr. Ignacego Nowaka na marszałka Sejmu?

Zwyczajem parlamentarnym sta. nowisko marszałka Sejmu powierzane jest członkowi najsilniejszego grupowania Izby. Jak panu dobrze wiadomo, klub poselski Obozu Zjednoczenia Narodowego udcwodził raz jeszcze, że jako zespół polityczny na terenie parlamentu nie istnieje.

Skuszenie uwaga skierowana zosta-

ła na wybór takiej osoby, która by dawała pełną rękojmię utrzymania powagi i niezależności Sejmu, jako konstytucyjnie przewidzianego organu państwa. Uważam jednak, iż poza tymi walorami nowy marszałek Sejmu powinien w zbliżającym się trudnym okresie czasu położyć szcze gółowy nacisk na skierowanie prac Izby na tory zmiany obecnie obowiązującej ordynacji wyborczej do Sejmu, co winno być netylko najważniejszym ale i najpilniejszym na szym zadaniem.

Z tych względów postawiłem kandydaturę dr. Ignacego Nowaka. Jak pan widzi wynik głosowania wskazuje, że ten punkt widzenia nie jest w Sejmie odosobniony.

Czytajcie prasę socjalistyczną

Hitlerowcy w Hiszpanii

Niemiecki bagnet na półwyspie pirenejskim

Były agent niemieckiego wywiadu z czasów wojny światowej gen. Franco wysłał do Berlina delegację 8 oficerów powstańców dla przeprowadzenia rozmów z Hitlerem i niemieckim sztabem generalnym. Niezbyt ufny w swą dotychczasową siłę musi być gen. Franco, skoro zabiega o dalszą pomoc, gdyż, jak to doniosła prasa, tematem rozmów wysłanników z Burgos jest *wzmoczenie pomocy niemieckiej dla „narodowej” Hiszpanii*. Hiszpański „zbawca ojczyzny” nie kryje się ze swoim stosunkiem *wassala* wobec III Rzeszy.

Wiemy już dzisiaj, czym wytłumaczyć próbę narzucenia Hiszpanii „nowego ładu” przez klikę reakcyjną wbrew woli całego narodu, który w wyborach do Korteżów w 1936 r. wypowiedział się za demokracją, przeciw faszyzmowi. Rebelianci liczyli nie tylko na zaskoczenie przeciwnika, na swoje i tubylcze wojska, ale przede wszystkim na pomoc polityczną i wojskową państw faszystowskich — Niemiec, Włoch i Portugalii.

Zainteresowanie Niemców Hiszpanią datowało się od dawna. Zaraz po wojnie kierownictwo Reichswehry i wpływowi czynnicy zwrócili baczną uwagę na rozwój polityczny w Hiszpanii. Upadek Primo de Riveri i proklamowanie republiki wywołało żywe zaniepokojenie, głównie kół wojskowych. Organ ministerstwa Reichswehry „Militär-Wochenblatt” pisał o tym wydarzeniu jako „mało pociesającym” — „z punktu widzenia militarnego”. Po dojściu Hitlera do władzy zainteresowanie Hiszpanią znacznie się wzmogło.

„Półwysp Iberyjski z racji swego położenia geo-politycznego odgrywa niemal decydującą rolę w rozstrzygnięciu powojennych problemów politycznych, przede wszystkim kwestii MORZA ŚRODZIEMNEGO”, „dzięki posiadaniu Maroka Hiszpania dominuje nad Gibraltarem... Półwysp z wyspami Balearskimi zamyka morze Śródziemne i krzyżuje się z liniami strategicznymi francuskimi. Z punktu widzenia strategii morskiej Baleary stanowią *kluczową pozycję* zachodniej części morza Śródziemnego” — pisał w 1933 r. organ sztabu generalnego „Wissen und Wehr”.

„Wystarczy spojrzeć na mapę Hiszpanii, aby ocenić znaczenie strategiczne tego kraju w wypadku wojny francusko-niemieckiej...” Tymi słowami zaczyna się pamiętniki z 1935 r. M. Redera, szefa prasowej służby niemieckiej w Hiszpanii.

Nazywają one rzecz po imieniu i stanowią leitmotiw polityki Niemiec w Hiszpanii, od czasu dojścia hitlerizmu do władzy. Projekt niemieckiego sztabu generalnego przewiduje wkroczenie armii hiszpańskiej, wyposażonej i dowodzonej przez Niemców do Francji, przy czym porty Hiszpanii i Maroka mają służyć za bazę dla niemieckiej floty morskiej i powietrznej.

Od 1934 r. zmobilizowano wszelkie sposoby i środki w tym celu. Hiszpania została zalana propagandą hitlerowską, kontrbandę tych wydawnictw przez porty ułatwiali konsulowie niemieccy. W 1935 r. min. propagandy III Rzeszy przeznaczyło 360 tys. pesetów na „urobienie” prasy hiszpańskiej. Dzienniki „Informaciones” i „ABC”, organy partii katolickiej Gil Robles, w okolicach niemieckiej służby prasowej są wymieniane jako organy prohitlerowskie.

Republika hiszpańska była w systematyczny sposób podkopywana. Emisariusze Trzeciej Rzeszy, liczni a nieuchwytni przedstawiciele dyplomatyczni i konsularni, partia narodowo-socjalistyczna, niemiecki front pracy, związek kobiet niemieckich, niemieckie domy eksportowe, przedsiębiorstwa żeglugowe, a przede wszystkim Gestapo współpracują ściśle z sobą.

Brunatna sieć ogarnęta i opłatała cały kraj hiszpański.

Jednocześnie w Berlinie organizacja „Antykomintern” kierowana przez Goebbelsa i Rosenberga urządza kursy dla członków „Falangi”, hiszpańskich faszystów, zorganizowanych na wzór S.A. Wodza „Falangi” — młodego Primo de Riverę łączy bliskie stosunki z Baldurem von Schirachem.

5000 hitlerowców w Hiszpanii zajęło się propagowaniem faszyzmu hiszpańskiego. Ich zadaniem było przygotowanie terenu do rewolty. Bezpośrednie przygotowanie rewolty należało do Reichswehry i generałów hiszpańskich. Gunz, agent Reichswehry, przebywający w Barcelonie jako przedstawiciel niemieckiego Domu przemysłowego pośredniczył w potajemnych dostawach materiałów wojennych z Niemiec dla sztabu armii hiszpańskiej.

Na początku 1936 r. gen. Sanjurjo (zginął w katastrofie lotniczej po wybuchu powstania) przebywający na wodzie rebelii, bawił w Berlinie jako gość Hitlera. W niemieckich ośrodkach przemysłowym wojennego zawarł szereg kontraktów na dostarczenie broni niemieckiej dla powstańców. Poza tym przeprowadził szereg ważnych rozmów politycznych.

W maju 1936 r. dokonano decydujących rozmów w Alicante i Lizbonie między przywódcami rebelii a delegatami niemieckimi i włoskimi. 18 lipca wybuchło powstanie. Długoletnie przygotowania wydały wreszcie pożądane owoce.

Już w piętnaście dni po wybuchu rewolty, powstańcy rozpoczęli już całkiem nowym lotnictwem, złożonym z aparatów, pilotów, mechaników, instruktorów niemieckich obok włoskich. Pod Irune, a potem pod Madrytem zajęła pozycję ciężka artyleria niemiecka.

18 listopada, gdy jeszcze 60% kraju ze stolicą znajdowało się w rękach rządu republikańskiego, Niemcy i Włochy uznają gen. Franco jako „zwierzchnika Hiszpanii”. W ten sposób oba kraje nadały oficjalny charakter swemu udziałowi w przygotowaniu i wybuchu powstania. Jednocześnie został wysłany „ambasador” do spraw wojskowych gen. Fautel, który faktycznie wywierał decydujący wpływ na kierownictwo armii powstańczej. Jako pierwsza partia wyładowała 30 listopada 6000 żołnierzy regularnych piechoty niemieckiej, przebranych za falangistów. Łącznie 20000 „ochotników” z Niemiec walczyło przeciw gen. Franco. Niektórzy broń nie są pod ich decydującym wpływem (artyleria, łączność). Dostawy materiałów wojennych i samolotów idą w dalszym ciągu od hitlerowskiego mocodawcy dla gen. Franco.

W tych warunkach korespondent „New York Times” mógł

Czytajcie i popierajcie prasę socjalistyczną

„Gorzej niż w carskiej Rosji”

Angielska prasa o prześladowaniu żydów w Niemczech

Angielska prasa dużo miejsca poświęca nowej fali prześladowań antyżydowskich w Niemczech. Po wszechnej jest opinia, że prześladowania te mają na celu zmuszenie żydów do opuszczenia Niemiec. „News Chronicle” pisze, że niedawno hitlerowscy funkcjonariusze w Berlinie skomunikowali się z kierownikami żydowskiej gminy wyznawców, zapytując, czy to możliwe, by w ciągu najbliższych trzech miesięcy 40 tys. żydów opuściło granice Niemiec.

Przedstawiciele żydów mieli na to odpowiedzieć, że liczba ta może być nawet podwojona, o ile władze pozwolą żydom wywieźć ich własność. Na to hitlerowcy mieli odpowiedzieć: Nie, ale znajdziemy lepszy sposób. Po paru dniach wzmogła się fala terroru.

napisać z całą słuszością, że „armia powstańcza w obecnej chwili nie jest tą samą armią, która wyruszyła z Maroka, na podbój Hiszpanii. Podstawą i elementem spajającym wojska gen. Franco są teraz obok Maurów — Niemcy i Włosi”.

Na froncie żołnierze i oficerowie — Niemcy, na tyłach Gestapo, działające i czujące się tam, jak u siebie w domu — oto rzeczywistość „narodowej Hiszpanii”, gdzie Niemcy są obecnie państwem w państwie.

Niemcy hitlerowskie osiągnęły już częściowo swe zamierzenia: zagrożenie Francji od Pirenejów i zapewnienie sobie źródeł surowców. Natomiast bombardowanie tamennych samolotów na terytorium Francji, dał jej *przedsmak tego, co jej grozi*.

Plan niemieckiego sztabu generalnego przybrał więc już realne kształty.

Od długo i starannie przygotowanego ciosu niemieckiego bagnetu krwawi już blisko dwa lata półwysp pirenejski. Krwawi z niepotrzebną stratą dla nieszczęśliwej Hiszpanii, z korzyścią i pożytkiem dla Trzeciej Rzeszy.

Z. Studyla.

Jeszcze o neutralności

Na nasz artykuł p.t. Najgorsci, co chwala (z 19 b. m.) odpowiedział „Kurier Poranny” dłuższą notatką.

To, co K. Por. pisze o socjalistach polskich i zagranicznych, nie zasługuje na uwagę. Są to nieścisłości, bałamuctwa i po prostu wybrki piora. Jedno tylko wyjaśnienie: „Jeżeli K. Por. — a z nim i „Gazeta Polska” — są „oburzone” z tego powodu, żeśmy nie czytali opinii premiera belgijskiego Spaaka o walce klasowej, to możemy te pisma „uspoikoć”, że „Peuple”, centralny organ socjalistów belgijskich, nie uważał za potrzebne podać swym czytelnikom myśli Spaaka, który już niejednokrotnie wyrażał w wywiadach swe prywatne opinie, nie obowiązujące w niczym Partii. Nikt, jak się potwierdza, nie jest prorokiem we własnym kraju.

Jeżeli zajmujemy się polemiką z K. P., to dla tego, że usiłuje on uzasadnić politykę neutralności Rządu polskiego. Jakież daje argumenty?

Otóż powtarza faszystowski frazes o „walce ideologii”. Polska — powiada — nie chce należeć do żadnego bloku ideologicznego i w interesie pokoju chce zachować neutralność.

Tym wygodnym frazesem o ideologiach „o blokach ideologicznych, faszyzm — jak wiadomo — maskuje swe podboje, swą zabobność, a K. P. powtarza ten frazes i chce, by mu wierzone.

My piszemy o państwach pokojowych i państwach pokojowi wrogich. Tylko taki podział jest słuszny, odpowiada bowiem rzeczywistości, jak odpowiada rzeczywistości fakt, że tymi państwami, wrogimi dla pokoju, są — państwa faszystowskie. Jeżeli więc ktoś szczerze dąży do pokoju, to nie może się zasnaniać dyamentem ideologii, lecz winien dążyć do zjednoczenia państw pokojowych, jasną bowiem jest rzeczą, że skoro państwa wojny, trzy państwa (Niemcy, Włochy, Japonia) utworzyły blok wojenny, to skuteczną przeciwwagą tego bloku może być TYLKO BLOK POKOJOWY, który, jako liczniejszy i silniejszy, sparaliżowałby ruchy tamtego bloku.

Takiego silnego bloku pokojowego, niestety, dotąd jeszcze nie ma i dlatego myślimy wcale nie wzywali Polski do przystąpienia do niego, jak to w nas chciałby wmówić K. P. Pragniemy, by Polska w miarę swych sił i możliwości, które są znacznie większe, niż siły i możliwości Belgii czy

Szwecji, *pracowała nad budową bloku pokojowego*. Ale według Kur. Por. taki blok pokojowy prowadziłby... do wojny! Taka jest nowa logika faszystowska. Neutralność natomiast — twierdzi Kur. Por. — „kto wie, czy nie stanowi dziś głównego oparcia dla pokoju”.

Ładne oparcie! Groźba wojny rośnie z dnia na dzień, świat dusi się po prostu od zbrojeń — i to ma być główne oparcie pokoju! To faszyzm pragnie takiego oparcia i z radością wita każdy objaw neutralności. Jest to oparcie dla wojny!

Kur. Por. usiłuje frazesem ideologii i bloku ideologicznego prześlonić fakt, że faszyzm to wojna, że walka o pokój to *walka z faszyzmem*. Sympatie Kur. Por. do faszyzmu zmuszają go do ukrywania jasnej prawdy w mętnej frazesie.

Pewnie, że Polska nie ponosi odpowiedzialności za to, że silnego bloku pokojowego dotąd nie ma. Wina za to spada na demokrację Zachodu i my to ciągle podkreślamy. Ale Kur. Por. z dumą stwierdza, że te państwa zachodnie jakoby nasładowują Polski „stare stanowisko” neutralności. Polska jest za neutralnością z zasady, a nie dla tego, że bloku pokojowego nie udało się dotąd stworzyć. I tak istotnie jest. To co dla małych państw, dla Belgii i Szwecji, jest mniejszym złem, czy nawet złem koniecznym, to dla Polski jest *dobrą upragnioną*.

I w tym jest zasadnicza różnica między Polską a małymi krajami, którym Kur. Por. niepozwala także przesadnie prawkomplementy, nie są bowiem szczerze.

Kurier Poranny tłumaczy, że neutralność to nie znaczy „ciepła bierność”, że w razie „naruszenia naszych podstawowych praw i interesów, nie będziemy neutralni”. Oczywiście. Ale przy systemie neutralności, rozproszony siłą obronny państw pokojowych, każde z tych państw może się znaleźć w chwili krytycznej odosobnione, lub niedostatecznie uzyskać z zewnątrz poparcie. Rzecz znamienna: „Kur. Por.” twierdzi, że ze strony III Między narodówki (chyba Rosji?) grozi Polsce wojna. Ale w takim razie neutralność staje się dopiero *naprawdę absurdem*. Chyba, że Kur. Por. hołduje teorii o wspólnym z Hitlerem marszu na Ukrainę. Ale to znowu nie byłoby pokojem, o który — jak sam K. P. zapewnia — mu tak bardzo chodzi.

Gdy już mowa o Rosji, to Kur. Por. wypowiada się, oczywiście, przeciw związaniu się Polski z Rosją we fronsie antyfaszystowskim. Wiadomo — „ideologia”. Ale w zapale „ideologicznym” Kur. Por. powołując się na przykład Francji, na śmierć zapomina, że Francja jest w sojuszu z Rosją, sojuszu zawartym przez prawnicowego Lavala!

Kur. Por. traktuje związek Polski z Rosją jako coś w rodzaju „folksfrontu”. Nie możemy tu roztrząsać tej sprawy. Zwrócimy tylko uwagę, że nie ma wcale pewności, iż Hitler wytrwa w swej pasji antybolshewickiej, na której opiera się m. in. polityka zagraniczna Polski. Jest to sprawa bardzo ważna i warto się nad nią zastanowić.

Jeżeli i ta uwaga wyda się Kur. Por. argumentem III Międzynarodówki, jak łaskawie raczył zakwalifikować nasze wystąpienie przeciw neutralności, to trudno: gdy kto u nas nie ma nic do powiedzenia, to spycha winę na III Międzynarodówkę.

A Kurier Poranny, jak widzimy, istotnie nie w obronie neutralności nie powiedział.

B.

P. S. Już po napisaniu artykułu powyższego, otrzymałem „Populäre”, organ socjalistów francuskich. Jest tam artykuł o polskiej polityce neutralności, ostro krytykujący tę politykę. Oto jedno zdanie:

„Jeżeli o nas chodzi, to polityka t. zw. neutralna kryje w sobie samej elementu nierównowagi, jednostronnego „wyboru”, elementu odbierającego tej polityce charakter „złotego środka”, którym się szczyli”.

Z deszczu pod rynnę

Ukorzenie się wysokich dostojników kościelnych Austrii przed triumfującym hitleryzmem wywołało — jak pamiętamy — głębokie wrażenie wśród katolików całego świata i spotkało się z wyrażą dezaprobatą Watykanu. Pominąwszy żywoty pro-hitlerowskie, hołdy kardynała Innitzera pozostawiały po sobie wszędzie uczucie niesmaku i rozgoryczenia, stosunek bowiem hitleryzmu do religii w ogóle, a Kościoła katolickiego w szczególności, w żadnym sposób nie uzasadniał i nie usprawiedliwiał całkiem nienaturalnych sympatyj kleru austriackiego dla nowych panów b. Austrii. Z pewnych stron próbowano tłumaczyć postępowanie kard. Innitzera motywami natury asekuracyjnej: chodziło mu — mówiono — o zjednanie przychylności reżimu dla katolików austriackich, o zabezpieczenie ich przed szykanami i prześladowaniami brunatnych władców.

Rzeczywistość obalała jednak w bardzo krótkim czasie tego rodzaju usprawiedliwienia. Zgodnie z nowym duchem i metodami rządzenia, hitleryzm, usadowiwszy się mocno w siedzibie austriackiej — zabrał się z całą energią do katolickich „wrogów wewnętrznych”. Rozwiązano dziesiątki katolickich organizacji i stowarzyszeń różnego charakteru, pozwolano ze stanowisk rządowych bar dziej czynnych działaczy katolickich, chrześcijańsko-demokratycznych burmistrzów Wiednia — Schmitza osadzono w obozie koncentracyjnym. Słowem — terror i bezprawie zapanowały na całej linii.

Według ostatnich wiadomości,

pod wpływem tej fali prześladowań, na terenie Austrii już z góry 100 tysięcy osób wystąpiło z Kościoła katolickiego, a w większości wypadków przyczyną odstępstwa była obawa przed utratą zarobku i kawiarka chleba. W samym Wiedniu podobno ok. dwóch tysięcy funkcjonariuszów policji zmuszono tymi metodami do wystąpienia ze wspólnoty katolickiej. Aresztowania księży są na porządku dziennym; wypróbowany w „Trzeci” Rzeszy zwyczajem, przeciw aresztowanemu wysuwa się fikcyjnie zarzuty przestępstw pieniężnych, obyczajowych itp. Hitlerowscy specjaliści organizują już serię procesów pokazowych, którą rozpoczął ma sprawa przełożonego klasztoru w Klosterneuburgu, oskarżonego o wykroczenia obyczajowe. Wszystkie te fakty dowodzą aż nadto wyraźnie, że polityka kard. Innitzera chybiła celu i nie przyniosła innych rezultatów, prócz zawodu i upokorzenia dla inicjatora.

Katolicy austriaccy nie są, zresztą, ani w gorszym, ani w lepszym

MAŁY FELIETON

Propaganda pływania

Odbywa się teraz w całym kraju propaganda sztuki pływania.

Nie da się zaprzeczyć, że pływanie to umiejętność pożyteczna i że człowiek, umiejący pływać, nigdy nie utonie, mam tylko wątpliwości, czy można się pływania nauczyć. Zdaje się, że pływakiem trzeba się urodzić tak samo, jak trzeba się urodzić poetą, malarzem, śpiewakiem i t. p. Jest to dar niebios taki sam, jak piękny głos. Jeśli kto nie przyniósł z sobą na ten świat pięknego głosu, to żeby całe życie uczył się śpiewu u najznakomitszych profesorów i mistrzów śpiewu, nigdy Kiepurą nie zostanie.

To samo ze sztuką pływania. Zasadniczo i kaczka i kura to ptaki. Kaczka świetnie pływa, a puścicie kurę na wodę — utonie jak amen u pacierzu.

Zasadniczo wszyscy ludzie są równi, a tymczasem jedni świetnie pływają na największych głębokościach, a drudzy toną w płytkich wodach. I co dziwniejsza, im większa pływaczka, tym większe niebezpieczeństwo dla niej pływaka...

Zapewne nieraz przyglądaliście się takiemu pływakowi. Pływa fala, a on z falą, prądem, na samym wierzchu. Nagle prąd zmienia kierunek. Woda zburzyła się, zmętniała, skołowała się — pływak zniknął z powierzchni... Oho — powiadacie — zatonął niebora! Nic podobnego. Po chwili rzekomy topielec jest znowu na wierzchu fali i płynie Z NOWYM PRĄDEM w nowym kierunku. Nie utonął, a dał tylko nurka, a przyjrzyjcie mu się lepiej, to zauważycie, że trzyma coś w garści i złośliwie coś w mętnej wodzie.

O ile — jak zaznaczyłem wyżej — dla człowieka, który nie posiada daru pływania, najgroźniejszą jest pływaczka, o tyle dla urodzonego pływaka najbardziej pożądanym żywiołem, to zbalansowane morze. Im więcej balonów, tym większa pewność, że wyniosą pływaka w górę, a im balonów większe, tym więcej pływak się unosi.

Nagle znowu zachodzi zmiana, balony gwałtownie znikają, przestrzeń wodna wygląda się jak tafla lustrzana i nie jedynemu już się zdaje, że wraz z balonami zniknął w głębinach pływak. Gdzie tam! Pływak już dostosował się do nowych warunków, już płynie z nowym prądem, pruje i męci lustrzaną taflę wód, ba, wręga nawet na balony, które na grzbietach swych wyniosły go w górę.

Szary zaś tłum stoi na wybrzeżu i podziwia. „A to ci dopiero pływak. I tak i owak potrafi. A dać mu tam błękitną wstęgę Atlantyki!”

I pływaka dekorują błękitną wstęgą Atlantyki, czy jak się tam ta wstęga nazywa.

Kończąc. Propaganda pływania to oczywiście rzecz pożyteczna, ale moim zdaniem pływanie to nie sztuka, której można się nauczyć. Pływakiem trzeba się URODZIĆ, a jeśli, nieszczęśliwie, nie urodziłeś się pływakiem, albo plyniesz tylko z jednym prądem, albo chcesz płynąć przeciw prądowi, to pójdziesz na dno, bo takie jest twarde prawo pływania, której na imię Życie.

ULTIMUS

Gdzie troska o młode pokolenie? Prawa polityczne dla ludu

Zarządzeniem Ministra Sprawie dliwości została zamknięta lista adwokatów na terenie całego Państwa do końca 1945 roku.

Wydanie tego zarządzenia przysiężło niepostrzeżenie i bez rozgłosu. Milczy o nim prasa, jakby w przekonaniu, że chodzi tu rzekomo o „rację stanu”, milczą organy adwokatury, wśród których niestety nie brak jednostek, patrzących bez żalu na zamknięcie drogi do zawodu licznym rzyszom przyszłych ich konkurentów.

A zarządzenie to dotyka nie tylko młodych ludzi, którzy po zakończeniu szkół średnich ledwie kierunek dla swej przyszłej pracy zawodowej obrali.

Dotyka w nierównie większej mierze tych, co ukończyli — niejednokrotnie z wielkim wysiłkiem materialnym studia prawnicze, a następnie odbyli po kilka lat praktyki w charakterze aplikantów, praktyki ciężkiej i odpowiedzialnej, częstokroć wcale lub bardzo źle opłacanej.

Te wieloletnie studia i praktyczną przygotowania do zawodu adwokackiego zostają od razu przekreślone, a nadzieje związane z obranym kierunkiem pracy za jednym zamachem unicestwione. Na domiar są i tacy, którzy po ukończeniu przynajmniej czteroletnich studiów uniwersyteckich i uzyskaniu (niekiedy nie od razu) prawa do aplikacji, odbyli pięć lat aplikacji adwokackiej i w ostatnich dniach przystąpili do egzaminu, będącego dotychczas jedynym warunkiem uzyskania przez nich praw adwokata.

Jeżeli nawet egzamin zdadzą, to i tak po ostatnim zarządzeniu zastaną drzwi do dawno obranego zawodu przed sobą zamknięte. Cóż zrobić i dokąd pójść ci wszyscy ludzie, niekiedy już nie

młodzi, obarczani rodzinami?

Nadzieje na możliwość dostania się do adwokatury po pewnym czasie w ramach t. zw. „kontyngentów”, które podobno później mają być przyznane, są niewielkie. Droga do sądownictwa dla dużej masy nie jest dostępna.

Pozostaje tedy spora grupa młodego pokolenia, którą odarło z przyszłości, pozbawiono nabytych praw.

A społeczeństwo ma obowiązek dbać i ochraniać interes nie tylko starszych pokoleń, które wieloletnią pracą pozycję swą utrwaliły, ale stwarzać możliwości życia dla nowych, wchodzących w życie generacji.

Poruszyliśmy jedną tylko stronę zagadnienia, w tej chwili najbardziej jaskrawą i bezpośrednią.

Ale czy zarządzenie ministerialne stworzy rzeczywistą poprawę w samej adwokaturze, czy istotnie nadanie jej przywilejów szczególnego, którego nie posiadają inne zawody, nie spowoduje jej dla niej samej szkody? Dla społeczeństwa, potrzebującego pomocy ze strony

palestry niezależnej i wobec jego potrzeb czujnej — czy stan ten nie okaże się nie mniej niepożądanym? Oto niepokojące myśli, które nowy stan rzeczy nasuwa.

Na koniec jeszcze jedno, może najważniejsze: zamknięcie list adwokackich w całym państwie jest w naszych warunkach pierwszym tego rodzaju zarządzeniem, wkraczającym w sferę wolności wykonywania zawodu i to zawodu „wolnego”.

Jeżeli państwo już na tę drogę wkracza, to nie może być mu obojętny los tych, którzy zostali pozbawieni możliwości wykonywania zawodu, tak samo, jak nie może mu być obojętnym los tysięcy mieszkańców miast i zwłaszcza miasteczek, którzy wskutek sztucznego zahamowania dopływu do adwokatury, faktycznie pozbawieni będą w przyszłości pomocy prawnej, do jakiej mają prawo — tak samo jak byłoby pozbawieni opieki lekarskiej, gdyby podobnym zarządzeniem zahamowano przyrost liczebny lekarzy.

hn.

Nietakt

Nie wiadomo jakimi drogami P. A. T. doszedł do wniosku, że obowiązkiem urzędowej agencji telegraficznej jest nie bezstronne i rzeczowe informowanie, lecz — komentowanie podawanych informacji i to w bardzo osobliwy sposób. Lżymym zbiegiem okoliczności, uszczupliwie i niezbyt taktowne komentarze P. A. T. a dotyczą zazwyczaj informacji, pochodzących z Francji, Czechosłowacji oraz innych krajów, nie cieszących się dotychczas blagostawieństwem posiadania „ubóstwianych wód”. Wiadomości z Rzymu i Ber-

lina mają ton zupełnie inny, graniczący nie rzadko z podziwem i entuzjazmem.

W depeszy o zamknięciu sesji parlamentu francuskiego P. A. T. nie omieszkali „wyjaśnić”, że „parlament pod koniec bieżącej sesji stał się niezdolny do żadnej pozytywnej pracy”, a w zakończeniu depeszy znalazło się słowo o „demagogiczności” (!) debacie politycznej z okazji głosowania nad protokołem poprzedniego posiedzenia.

Tego rodzaju komentarze są, oczywiście, swoistym „znieszczeniem” rzeczywistości, wysocy niestosownym, gdy chodzi o izby ustawodawcze państwa zaprzyjaźnionego i sojusznika. A przy tym podkreślić trzeba i to bardzo mocno, że te izby ustawodawcze nie są zespołem manekinów, odkomenderowanych do „pracy parlamentarnej” przez jakieś „wodza” czy jego świtę, lecz stanowią wyraz woli narodu, ujawnionej w swobodnym i uczciwym głosowaniu. Zaczepki i przycepi P. A. T. a zwracają uwagę tym bardziej, że nie zdarzyło się nam nigdy czytać w jego depeszach czegoś podobnego na temat hitlerowskiego Reichstagu albo t. zw. parlamentu Mussoliniego.

Już nie po raz pierwszy zwracamy się pod adresem PAT-a: mniej własnych komentarzy, domysłów i złośliwości, więcej dobrych i rzetelnych informacji! PAT. musi pamiętać, że obsługuje pisma różnych kierunków, no i że biuletynów swych nie dostarcza redakcjom za darmo.

Bd.

O umożliwienie kształcenia dzieci

Akcja pracowników państwowych

Związki pracownicze wysuwają od dawna postulat zwrotu opłat szkolnych, wnoszonych przez pracowników publicznych, niezależnie od typu szkół, w jakich się uczą ich dzieci. W projekcie ustawy uposadniającej, opracowanym przez Międzyzwiązkowy Komitet Pracowników Państwowych, znajduje się następujące sformułowanie:

„Funkcjonariusz państwowy ma prawo do zwrotu uiszczonych przez siebie opłat za naukę dzieci, uczęszczających do średnich i wyższych szkół ogólnokształcących i zawodowych”.

Sprawa ta jest tym pilniejsza, że z powodu braku miejsc w szkołach państwowych, olbrzymi procent dzieci pracowników państwowych musi uczęszczać do kosztownych

prywatnych szkół (36% w roku 1935/6).

M. K. P. P. podejmuje obecnie akcję, mającą na celu realizację tego postulatu. Zapoczątkowaniem jej będzie zwołane na dzień 24 bm. wspólne posiedzenie zarządów głównych i stołecznych zarządów okręgowych organizacji, zrzeszonych w MKPP, pod przewodnictwem prezesa Komitetu, p. St. Kwiatkowskiego. Referaty wygłoszą: wiceprezes Zarz. Gł. Prac. Skarb., p. Pietkiewicz i prezes Zarz. Gł. Sekcji Szkół Średnich ZNP, dyr. Wojewski. Materiał, uzyskany w wyniku obrad, zostanie przedstawiony przez MKPP w formie memoriału odpowiednim władzom państwowym.

P. G. WODEHOUSE W STARYM DWORZE

10)

Z angielskiego przełożyła
B. KOPEŁOWNA

Córka jego, której widok nigdy nie był bardziej pożądanym dla oczu ojcowskich, aniżeli w tej chwili, wyszła właśnie z domu i kierowała kroki w ich stronę, aby otrzymać ostatnie zlecenia ojcowskie przed wyjazdem do Londynu.

Proces ubierania się podzielał na Janę dobrze. Nie była to już istota o zaciśniętych wargach i skamieniałym spojrzeniu, szalejąca ze wściekłości, która pozostawiła szczątki Tubby'ego na tarasie. Przestała czuć się tak, jak gdyby mali chłopcy wypisywali kredą ordynarne słowa na ścianach jej duszy — i odzyskała zwykłą wesołość i pogodę.

Tubby — uprzytomniła sobie — był po prostu półgłówkiem; — żadna inteligentna dziewczyna nie mogła pozwolić sobie na to, aby traktować serio jakiegokolwiek jego uwagi. Janka nie miała zamiaru poświęcić chociażby jednej jeszcze myśli jego idiotycznemu głośzeniu. Rozmowa ich była po prostu nieprzyjemnym incydentem z przeszłości, który należało pogrzebać w niepamięci, jak chorobę — świnkę, albo wspomnienie dnia, w którym Janka, jako mała dziewczynka, dostała wymiotów na zabawie.

— Jadę już, Buck — rzekła. — Czy mam ci przywieźć jaką zabawkę?

— Jedzie pani do Londynu? — zapytał Chinnery.

— Będzie tam gorąco.

— Przypuszczam, że będzie, ale muszę jechać. Umówiłam się na drugie śniadanie. Poza tym ojciec ma kłopoty z krwiopijcą — i chce, abym się tym zajęła.

— Z krwiopijcą?

— Z wampirem ludzkim, nazwiskiem Bushy — rzekła Janka.

Przemawiając do pana Chinnery, odwróciła się od sir Buckstone'a — i nie zauważyła wyrazu męki i przerażenia, jaki nagle pojawił się na zahartowanym przez niepogody obliczu ojca. Usłyszała, że zakasłał zduszonym tonem, ale przypisywała to temu, iż połknął jakiegoś komara, czy też innego letniego owada. Ciągnęła więc dalej pogodnie. Zawsze była pogodna w stosunku do pensjonariuszy.

— Widzi pan, ojciec napisał książkę o swych wspomnieniach myśliwskich i wydał ją własnym kosztem; — zapłacił temu człowiekowi dwieście funtów, jak oficer dzentelmen, a oto ta zhora przysłała mu morderczy rachunek za wydatkę extra. Pójdę do niego i przemówię mu do rozumu.

Nastąpiła długa pauza. Pan Chinnery oddychał ciężko. Z gardła sir Buckstone'a dobył się znowu dziwaczny dźwięk, jak przy bronchicie. Żaden z nich jednak nie przemówił słowa. Po chwili pan Chinnery, utkwivszy w baroncie spojrzenia, które — pomimo, iż zostało już przefiltrowane przez okulary w rógowej oprawie — wydawało się spojrzeniem człowieka, zranionego do głębi — wydał z siebie

„Gazeta Polska” w artykule p. t. „Jesteśmy na dobrej drodze” usiłuje wykazać, że O.Z.N. i tylko O.Z.N. wszedł na właściwą drogę rozwiązywania kwestii chłopskiej. P. (Kar) stwierdza:

„W kilku artykułach poruszyliśmy niedawno szereg podstawowych zagadnień współczesnej wsi polskiej, dowodząc, że pełny i twórczy udział masy włościańskiej w życiu politycznym Państwa pozostaje w ścisłym związku przyczynowym z realizacją programu, podnoszącego wieś na wyższy społeczno-gospodarczy poziom cywilizacyjny”.

Słusznie! Każdy demokrat, każdy ludowiec, każdy socjalista jest tego samego zdania. Musi nastąpić pełny i twórczy udział masy włościańskiej w życiu politycznym Państwa. Tego właśnie domaga się masa chłopska, socjaliści i Str. Ludowe, które prowadzą walkę o ten podstawowy postulat.

P. (Kar) powołując się na artykuły prof. Bujaka usiłuje wykazać, że obecni kierownicy ruchu ludowego są zbyt jednostronnie zajęci robotą polityczną i że

„w Polsce właściwego ruchu ludowego, mającego na celu podniesienie oświaty ludu i poprawę jego bytu, jeszcze nie było”. I twierdzi dalej: „Troski i czynnego wysiłku natomiast, — jak to ma miejsce w Danii, Czechach czy Szwajcarii — aby podnieść życie wsi na wyższy poziom ludzki, aby w niej organizować rzetelną kulturę i wartości społeczno-gospodarcze, dotychczas właściwie nie było, bo „dotychczasowi kierownicy... ludowego... ruchu wiecowo - organizacyjnego nie byli zdolni do takiej pracy”.

To samo — zdaniem autora —

stwierdza w ankiecie „Młodej Myśli Ludowej” b. marszałek Rataj.

„Ruch ludowy dzisiejszy — stał się na wskroś jednostronny, płytki i powierzchowny. Energia, zdolność, zapał najcenniejszych jednostek zużywane są w całości na pracę ściśle polityczną... Nie ma wolnego czasu, nie ma wolnej energii dla innych stron pracy poza stroną polityczno-agitacyjną i polityczno-organizacyjną, która dominuje nad wszystkim innym”.

Marsz. Rataj stwierdza więc zupełnie CO INNEGO, niż p. (Kar). Nie jest tak, że kierownicy ruchu ludowego nie są ZDOLNI do pracy, o którą chodzi, ale MUSZĄ całą energię, cały czas poświęcić na pracę ściśle polityczną, t. j. zdobycie praw politycznych i ziemi!

Właśnie przykład Danii, Czech, Szwajcarii dowodzi, że nie autor artykułu „Gazety Polskiej” ma rację, ale marsz. Rataj! W Szwajcarii, Danii chłopci od wieków mają pełne prawa polityczne, mają decydujący wpływ na rządy, a i w Czechosłowacji nikt ani na chwilę nie odbierał chłopom praw, jakie zdobyli w Austrii, lecz natychmiast po uzyskaniu niepodległości prawa te rozszerzono i ustalono. Całkiem więc jasne, że wolni od konieczności walki o podstawowe prawa polityczne zużyli kierownicy ruchu chłopskiego CAŁĄ ENERGIĘ na podniesienie życia na wsi na wyższy poziom dobrobytu i kultury.

Rodzima reakcja polska nie mogła nigdzie radykalnym żywiołom chłopskim w podnoszeniu się na wyższy poziom życia. Analizy fetyzm był gorliwie popierany przez władze zaborcze i własną szlachetczygnę.

I obecnie najsilniejszy odłam reakcji w Polsce endecja usiłuje

rozbić i zniszczyć samodzielny ruch ludowy i z właściwą sobie perfidią głosem tak zniechędzonego przez siebie „Naszego Przeglądu” przestrzega lewicę,

„aby nie lekceważyła istniejących obecnie w Stronnictwie Ludowym rozbieżności, bo inaczej „lewicę czekać może nie spodzianka zmartwychwstania „Chjeno-Piasta z jego integralnym faszyzmem”.

Paradzi są ci nasi endecy, liczący stale na zanik pamięci w społeczeństwie i nie wstydzący się używać nawet żydowskiego faktorku, by jakąś drogą dostać się znów do rządów.

Masowy ruch chłopski idzie swoimi szlakami i zdobycie praw politycznych oraz ziemi dla bezrolnych i małorolnych musi uważać za cel pierwszy i najważniejszy. Podniesienie dobrobytu, kultury, oświaty, wzniesienie się na wyższy poziom będzie naturalnym następstwem.

T. H.

MEŻCZYŹNI WOLA
BLONDYNKI !!!

BLONDSAL
SPECJALNY SHAMPOON
DLA BLONDYN
nada włosom Twoim
złocisty odcień
naturalny połysk
i elastyczność.
RYMEL'S COSMETIQUE

W sprawie odbudowy rzeczywistego samorządu gminnego Finanse miast polskich

W obecnej sesji nadzwyczajnej Sejmu ponad wszelkimi innymi sprawami górują sprawy samorządu terytorialnego, które znalazły swój wyraz w kilku przedłożeniach rządowych. Jako jedna z organizacji najbardziej powołanych do zabrania głosu w sprawach samorządu miejskiego zwołał Związek Miast Polskich konferencję prasową, na której dyrektor Związku p. Porowski zaznając obecnych ze stanowiskiem, jakie zajmuje Zw. Miast Polskich do idei samorządowej.

Jakie są cele polityczne samorządu?

Na to pytanie dyr. Porowski odpowiada jak następuje:

„Przez samorząd ma się wciągnąć obywateli do pracy publicznej, ma się wydobyc tkwiące w społeczeństwie wartości twórcze i skierować je na realizację stojących przed nami jeszcze wielkich zadań w dziedzinie gospodarki publicznej.

Wydać się, iż samorząd nie powinien być uważany jedynie jako ramie administracji rządowej, jako przedłużenie tej administracji, jako coś znajdującego się w hierarchii władz ledwie na szarym końcu i podporządkowanego organom administracji rządowej. Z naszej Konstytucji wynika, że samorząd

powinien zajmować miejsce równoległe z administracją rządową, powinien być jednym z zasadniczych filarów w ustroju państwa.

Abyby samorząd zajął u nas właściwe miejsce w ustroju państwa i stał się tym, czym być powinien, trzeba stanąć na stanowisku pełnego zaufania do społeczeństwa i do organów samorządowych, będących emanacją tego społeczeństwa”.

Co do samej istoty wniesionych przez Rząd projektów dyr. Porowski nie wypowiadał się, poza stawianą do Zarządowi i Radzie Naczelnej Związku, które zbiorą się d. 23 b. m.

Dużo uwagi poświęcił dyr. Porowski sprawie finansów miejskich i projektowi ustawy o poprawie finansów samorządowych. Ustawa ta przewiduje dotację dla samorządu ze Skarbu Państwa w wysokości 10 mil. zł., w czym dla miast 6 mil. zł.

Związek Miast Polskich przeprowadził ankietę wśród 603 miast należących do Związku Otrzymał już odpowiedzi od 403 miast.

Z odpowiedzi wynika, że większość miast ma budżety wegetacyjne.

Wegetacyjność budżetów polega na tym, iż dla formalnego zrównoważenia budżetów władze nadzorze skreśliły lub zmniejszyły, wzgl. poleciły skreślić, cały szereg najniebezpieczniejszych wydatków, pozostawiając w wielu przypadkach niższe od sum, wykonanych w budżetach 1937-38.

Szereg miast i to zarówno wydzielonych, jak i niewydziałonych nie mogło przeznaczyć z własnych dochodów na inwestycje, co jest zrozumiałe, skoro ich dochody zryczałtowane nie wystarczają na pokrycie wydatków zwyczajnych.

Wszystko to świadczy o niewystarczającej projektowanej dotacji ze Skarbu Państwa i o konieczności znalezienia odpowiednich sposobów powiększenia dochodów miast, a — dodając do siebie — nie wszystkie źródła dochodów zostały już wyczerpane.

(Dalszy ciąg odcinka powieściowego ukaże się w niedzielę).

Muzeum Narodowe w Warszawie

Nowoote Muzeum Narodowe (dziś Muzeum Narodowe) podawaliśmy oddzielnie, posiada ogółem 79 sal wystawowych, zajętych przez: zbiory sztuki starożytnej (5 sal), galerię malarstwa obcego (23 sale), galerię malarstwa polskiego (24 sale), zbiory sztuki zdobniczej (19 sal), sale wystawowe gabinetu graficznego (3 sale), sale wystawowe gabinetu monet i medali oraz 4 sale przeznaczone na wystawy czasowe.

Na parterze są rozmieszczone zbiory sztuki zdobniczej i sztuki starożytnej, na 1-m piętrze znaj-

duje się galeria malarstwa polskiego i obcego, na 2-im piętrze również reprezentowane jest malarstwo polskie i obce, poza tym zbiory grafiki i numizmatyki. Znajduje się tu również biblioteka, gabinety i magazyny działu grafiki i numizmatyki, pracownice konserwatorskie i inwentaryzacyjne, gabinety dyrektora i kustoszów etc.

Zbiory sztuki zdobniczej (t. j. tego działu, który był dotychczas otwarty) zawierają w jednej z sal: tkaniny, pojazdy, uprząż, w innej — zegary i zegarki, w innych jeszcze — wyroby ze skóry, oprawy ksiąg, hafty i koronki, ceramika polska i obca, szkło (m. in. z zastaw królewskich), okazy sztuki kościelnej, ubiory i pasy polskie z XVIII wieku, reprezentowana jest poza tym w oddzielnych salach sztuka dekoracyjna z okresu od średniowiecza poprzez renesans, barok, rokoko, klasycyzm aż po pierwszą połowę XIX w.

Zbiory sztuki starożytnej, na które złożyły się przede wszystkim wykopaliska przywiezione z Egiptu przez misję archeologiczną U. J. Piłsudskiego, zawierają: wykopaliska egipskie z okresu starożytności, średniego i nowego państwa z epoki ptolemejskiej i koptyjskiej, terakoty grecko-rzymskie, ceramikę grecką. W oddzielnej sali przedstawiony jest rozwój piśmiennictwa w starożytności.

Niezwykle bogatą galerię malarstwa polskiego otwiera dział polskiego malarstwa i rzeźby cechowej XIV — XVI w. Dalej reprezentowane jest malarstwo z czasów króla Stanisława Augusta, wiek XVII, XVIII i początek XIX. Dwie oddzielne sale zajmują pierwszą połowę XIX w. Oddzielną salę poświęcono Michałowskiemu oraz Gersonowi i jego współczesnym. W jednej wielkiej sali zgrupowano dzieła Matejki, Rodakowskiego, Simmlera i Grottera. Jedną z sal poświęcono sztuce monachijskiej. W oddzielnych salach połączono Chelmońskiego i Wyczółkowskiego, Gierzyńskiego, Podkowińskiego i Bilińskiego, Krzyżanowskiego, J. Malczewskiego, Fałata i Mehoffera, Wyspiańskiego i Stanisławskego, Boznańską, Wojtkiewicz i Mierzejewskiego. Jedną salę przeznaczono na „skarbiec katedry wawelskiej” Wyczółkowskiego, dwie sale na malarstwo XIX w., 5 sal na rysunki, akwarele i szkice.

W dziale malarstwa polskiego — wedle statutu — nie są reprezentowani artyści żyjący.

Wielką galerię malarstwa obce-

go reprezentuje: malarstwo włoskie XV — XVIII w., francuskie — XVIII — XIX w., niemieckie XV — XVIII w., hiszpańskie, niderland-

kie, flamandzkie i holenderskie (oddzielne sale dla szkoły amsterdamskiej i dla italianistów).

Wśród zbiorów grafiki czołowe

miejsce zajmują kolekcje Dominika Witke - Jeżewskiego, wśród zbiorów numizmatycznych, kolekcje Kazimierza Sobańskiego i dr. Wł. Semerau-Siemianowskiego.

Na podkreślenie zasługuje harmonijny, pełen smaku sposób rozmieszczenia eksponatów w poszczególnych salach. Nie ma tu ani monotonii, ani przeładowania, tak nierzadokucznego w muzeach zagranicznych. Zastosowano przy rozwieszaniu obrazów nowoczesny system jednorzędowy, który najmniej męczy oko i nie rozprasza zbytnio uwagi zwiedzającego, ponieważ dany obraz stanowi zamkniętą od góry i od dołu całość. Większość sal muzealnych ma oświetlenie górne, nadto posiada instalacje oświetlenia sztucznego, by umożliwić zwiedzanie muzeum w porze wieczornej (muzeum będzie otwarte wieczorami w każdą sobotę i niedzielę).

Hale ozdobione są rzezbami artystów współczesnych, rzeźby te jednak nie są traktowane jako obiekty muzealne, lecz jako elementy dekoracji architektonicznej.

Na poszczególnych piętrach znajdują się piękne i wygodne sale wypoczynkowe. Sale połączone są siecią telefoniczną dla komunikacji wewnętrznej.

Z innych urządzeń technicznych wspomnieć należy o windach, instalacjach przeciwpożarowych i dobrym systemie wentylacji.

NOWY GMACH MUZEUM NARODOWEGO W WARSZAWIE.

Tajemnice warstw naszej atmosfery

Promieniowanie stacji nadawczej, czyli tak zw. fale eteru, rozchodzą się we wszystkich kierunkach z anteny nadawczej. A więc zarówno wzdłuż powierzchni ziemi, jak i w górę, „w niebo”, jeżeli się tak można wyrazić. To promieniowanie zdaje się być stracone dla odbioru, podobnie, jak światło słoneczne, biegnące w przestrzeń, a nie spotykające po drodze żadnej planety, którą ogrzało i oświetliło, jest stracone — z praktycznego punktu widzenia. Tak jednak nie jest z promieniowaniem radiowym. Biegając wzdłuż powierzchni ziemi, słabnie ono w miarę oddalenia od stacji nadawczej, aż wreszcie zupełnie zanika. Odbiór stacji w tej miejscowości, gdzie promieniowanie przyziemne już nie dochodzi, jest niemożliwy, nawet najsilniejszym aparatem odbiorczym, ale promieniowanie idące w różnych kierunkach w górę, napotyka na wysokości kilkudziesięciu kilometrów nad ziemią na warstwę naelektryzowanych dodatnio, t. j. zjonizowanych gazów, która unosi się na kształt chmur niewidzialnych ponad ziemią, kołysząc się, podnosząc w górę około 150 km. w nocy, a opadając do wysokości 50 km. w dzień, pod wpływem światła słonecznego.

Z promieniowaniem radiowym, następuje pod wpływem tej warstwy zjawisko, któreby można upodobnić do wracających na ziemię kropli wody, wyrzucanych przez fontannę. Na pewnej wysokości strumień wody załamuje się, jakby napotkał niewidzialną przeszkodę i powraca na powierzchnię ziemi. Różnica polega tu na tym jedynie, że promieniowanie radiowe odbija się od owej warstwy gazów zjonizowanych, pod tym samym kątem, pod którym na nią pada, podobnie, jak światło odbija się od lustra pod kątem równym dokładnie kątow padania. Zależnie od wysokości warstwy, zwanej sferą Heavisida (od nazwiska uczono, który je odkrył) — promieniowanie powraca teraz na powierzchnię ziemi, padając na nią bliżej, lub dalej od miejsca, gdzie skończył się już zasięg przyziemny danej rozgłośni.

W ten sposób w miarę oddalania się od stacji nadawczej, możemy odbierać coraz słabiej jej audycje, po tym jest strefa, zwana „martwą”, w której odbioru nie ma zupełnie — i wreszcie następuje nieograniczony zasięg, bo przypadkowy teren, na który pada promieniowanie odbite od warstwy Heavisida.

Zarówno strefa martwa, jak i strefa promieniowania odbitego, zmienia swe wymiary i kształt w każdej niemal godzinie dnia. Kołysanie się warstwy Heavisida powoduje tak zw. zaniki, zwane też z angielską „fadingami”, podnoszenie się warstwy po zachodzie słońca powiększa kąt padania promieniowania, dzięki czemu zwiększa się zasięg promieniowania odbitego, czyli, jak to obserwują wszyscy posiadacze odborników lampowych — wieczorem

odbior jest lepszy niż w dzień. W zimie warstwy Heavisida również unosi się wyżej, dzięki czemu odbiór zimowy lepszy jest od letniego. Dodajmy poza tym, że odbiór ten również prawie jest wolny od zwykłych w lecie wyładowań elektrycznych, a będziemy mieli pełne wyjaśnienie wielu zjawisk odbioru.

Im fala, którą odbieramy, jest krótsza, tym promieniowanie górne jest silniejsze, a zasięg przyziemny mniejszy. Stacje krótkofalowe mają zasięg przyziemny niewielki, nie przekraczający kilku kilometrów, a za to odbicia niezmierne silne. Fakt, że w Warszawie odbieramy np. Tokio, nadające na fali około 28 metrów nie dowodzi bynajmniej, żeby np. stacja ta była odbierana znacznie bliżej Tokio, np. we Wschodniej Syberii. Po prostu fala pobiegła w górę, odbiła się może nawet kilkakrotnie od warstwy Heavisida i powróciła na ziemię w olbrzymiej odległości. Fale tak zw. średnie od 200 do 600 metrów, mają już zasięg przyziemny większe, ale promieniowanie odbite również b. silne. Dlatego to stacja Warszawa II była słyszana w Kalifornii, ale trudno ją odebrać np. na Bukowinie. To też Polskie Radio, nie chcąc wprowadzać w błąd swych słuchaczy, informuje ich o zasięgu przyziemnym, który jest pewny. Zasięg zaś odbity, jako do pewnego stopnia przypadkowy, nie dający się z góry określić ściśle, pozostawia szczęśliwemu trafowi.

Fale długie, na których pracuje u nas rozgłośnia w Raszynie, tak zw. Warszawa I, mają zasięg przyziemny bardzo duży, a promieniowanie odbite słabe. Stąd przyziemny wielki zasięg Raszyna, stąd brak zupełny strefy martwej, a nawet dokoła stacji znajduje się w pewnych porach roku pas, na który padają zarówno fale odbite, jak i promieniowanie przyziemne. Zjawisko to bardzo przykre dla odbioru, objawia się silnym zniekształceniem, przypominającym śpiew przez bibułkę, lub przez ręcznik, jak to trafnie i dowcipnie określił pewien słuchacz radia.

Przyczyną tego zjawiska jest fakt, że ta sama fala przybywa do anteny odbiorczej dwiema drogami, jedną wzdłuż powierzchni ziemi, drugą zaś dłuższą, ponad chmurami, do wysokości 150 km. i z powrotem. Rzecz prosta, że przy odległości 300 km. od stacji, spóźnienie tej drugiej fali wynosi już 1/1000 sekundy, co stanowi pewnego rodzaju zez dźwiękowy, bardzo nieprzyjemny, na

który jednak nie ma rady. Na szczęście zjawisko to nie trwa długo, kilka dni zaledwie, przesuwając się ono bowiem z wiosną poza granice Polski, aby powrócić w jesieni, również na krótko.

Cukier z węgla

Z Londynu donoszą, iż b. profesorowi chemii nieorganicznej na uniwersytecie w Liverpool, M. C. Baly, udało się otrzymać z wody i związku węgla przez naświetlanie niebieskimi i czerwonymi promieniami cukru i krochmalu. Aczkolwiek odkrycie prof. Baly interesuje w dużym stopniu przemysł przetwórczo-żywnościowy, to jednak wobec kosztowności meto-

dy laboratoryjnej, przy pomocy której otrzymał profesor cukru i krochmalu, fabrykacja tych produktów w ramach przemysłu jest obecnie niemożliwa. Profesor Baly prowadzi jednak dalsze próby i dowodzenia nad udoskonaleniem swego wynalazku, którym interesują się zarówno koła przemysłowe w Anglii, jak i sfery naukowe.

Żyjemy na wulkanie

Świat, nękany tyłu przeciwnościami, zawierającymi w sobie za rodkiem niebezpiecznych konfliktów, stoi pod groźbą nowej katastrofy, w obliczu której powiedzenie, że „żyjemy na wulkanie” — traci znaczenie prostej przenośni.

Jak pisał jeden z popularnych tygodników amerykańskich, biednej, znękannej ziemi grozi dosłownie rozerwanie wskutek wzrastającej coraz bardziej prężności gazów, wytwarzających się we wnętrzu naszego globu. Autor tego artykułu dochodzi do swych porywanych horoskopów na podstawie prowadzonych od wielu lat obser-

wacji wstrząsów ziemi, które, nie wywołując katastrof na powierzchni, stają się jednak coraz częstsze i silniejsze, co, zdaniem autora, świadczy o wzrastającej stale prężności sił odśrodkowych, działających we wnętrzu ziemi.

Żyjemy więc na wulkanie nie tylko w sensie przenośnym, ale w najbardziej rzeczywistym.

Rewelacyjne odkrycie autora wywołało w licznych amerykańskich sektach, których podstawą jest wiara w bliski koniec świata a zwłaszcza wśród baptystów i adwentystów, stan gorączkowego podniecenia.

Trzej królowie skandynawscy

Na zdjęciu — król Szwecji Gustaw V-ty, obchodzący obecnie jubileusz 80-jej rocznicy swych urodzin, wraz z gośćmi królewskimi,

przybyłymi do Sztokholmu na wroczystości jubileuszowe.

Od lewej ku prawej — król Norwegii Haakon, król Dani Chrystian i król Szwecji Gustaw.

Komunikacja lotnicza

Kto przewozi najwięcej pasażerów

Komunikacja lotnicza pasażerska i handlowo - pocztowa kroczy od 1929 r. w butach stumilowych. Cyfry mówią tu same za siebie.

Według danych statystycznych liczba przeleciań na całym świecie kilometrów wynosiła w 1929 r. 85,9 miliona km., zaś w 1936 r. — 245 mil. km., czyli prawie 3 razy więcej. Pasażerów przewieziono w 1929 r. 471,800, w 1936 r. — 2,400,000. W 1929 r. przypadało przeciętnie na każdego pasażera 377 km. przeleciań, w 1937 r. — 575 km. W 1928 r. na każdy samolot przypadało 2,1 pa-

sażera, w 1937 r. — 5,6 pasażerów.

Jeśli chodzi o państwa, przodujące w rozwoju cywilnej komunikacji lotniczej, to U.S.A., Niemcy, Anglia, Francja i Holandia grupują 3/4 całej liczby pasażerów przewiezionych na całym świecie. W stosunku do ogólnej liczby pasażerów Stany Zjednoczone przewiozły (1936 r.) 46,5% tej liczby, Niemcy — 11,3%, Anglia — 10,8%, Francja — 3,3%, Holandia — 3,2%, Italia — 1,1%, Szwajcaria — 1,6%, Belgia — 1,1%, inne państwa — 19,1%.

Obrazek z meczu Polska - Francja

W Warszawie odbyły się dwudniowe zawody lekkoatletyczne pomiędzy drużynami francuską i polską, zakończone zwycięstwem

Polski w stosunku ogólnym — 119,5 : 91,5.

Na zdjęciu — finisz biegu na 100 metr., zakończonego zwycięstwem Zastony.

JAPONSKI
BIXLY
BEZ
PUDER
Z PUSZKIEM
cena
20. 1.25
w naj-
modniejszych
rolnadr
J. SZACH WARSZAWA

ŻYCIE WARSZAWY

Zgłaszanie władzom administracyjnym Kolonij i obozów letnich

Z polecenia Ministerium Opieki Społecznej władze administracyjne rozciągają czujną opiekę nad organizowanymi w sezonie letnim koloniami i obozami wypoczynkowymi.

Na organizatorach obozów i kolonij ciąży obowiązek zgłoszenia we właściwym czasie, a więc najpóźniej na dwa tygodnie przed uruchomieniem, każdego punktu wypoczynkowego zainteresowanym organom władz państwowych.

Instytucje, wysyłające obozy lub kolonie z Warszawy składają pisemne zawiadomienie:

1) Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę, 2) Urzędowi Wojewódzkiemu i 3) Starostwu Powiatowemu, na których obszarze ma być uruchomiona kolonia lub obóz.

W zawiadomieniu podać należy następujące dane:

1) jak najdokładniejszy adres ko-

lonii (obozu) ze wskazaniem najbliższej stacji kolejowej, względnie autobusowej;

2) dzień rozpoczęcia i czas trwania obozu lub kolonii (dokładnie); przy koloniach o 2 lub 3 turnusach należy podać również w przybliżeniu datę zmiany turnusu;

3) liczbę dzieci z podaniem oddzielnie liczby dziewcząt i chłopców oraz ich wieku (od—do).

W razie skrócenia lub przedłużenia czasu trwania obozu lub kolonii, odmiennie od pierwotnego planu, należy o tym również powiadomić wcześniej te same urzędy. Jeżeli obóz lub kolonia uruchomiona jest na terytorium uzdrowiska lub większego letniska — należy uruchomienie obozu lub kolonii zgłosić w miejscowej Komisji Uzdrowskiej, względnie gminie lub gromadzie, będącej terenem letniska.

Zakończenie kursu dokształcającego na Rakowcu

W czwartek 16 czerwca odbyło się w Osiedlu WSM na Rakowcu zamknięcie kursu dokształcającego, prowadzonego przez „Szklane Domy” od dwóch lat dla mieszkańców Osiedla.

Kursy były prowadzone na trzech poziomach: 1-szy był przeznaczony dla półnalfabetytów, 2-gi stał na poziomie szkoły powszechnej i 3-ci na poziomie, zbliżonym do 6-ciu klas szkoły średniej.

Program tych kursów nie był dostosowany do programów szkolnych, ale miał na celu przygotować słuchaczy z niektórych tylko przedmiotów, jak: język polski, literatura, matematyka, geometria, geografia. Poza tym były pogadanki przyrodnicze. Celem tych kursów jest przygotowanie słuchaczy do dalszej pracy samokształceniowej.

Na kursy uczęszczало 40 osób. Byli to przeważnie robotnicy i robotnicy pracujący. Trzeba tu podkreślić dużą wytrwałość i pragnienie wiedzy słuchaczy, którzy, nie zważając

na zmęczenie po całodzienniej pracy, po 4 godziny wieczorem słuchali wykładów, które odbywały się dwa razy tygodniowo dla każdego kursu.

Na zakończenie kursu wszyscy słuchacze podnosili wartość tego rodzaju pracy i apelowali do „Szklanych Dymów” nie tylko o utrzymanie ich na rok następny, ale o rozszerzenie przez uruchomienie kursu czwartego.

Obecny na zakończeniu kursu przedstawiciel „Szklanych Dymów” — E. Frey, przyrzekł, że kursy w roku następnym będą kontynuowane i ewentualnie rozszerzone.

Poza działalnością kursową „Szklane Domy” prowadzą jeszcze inne rodzaje pracy oświatowo — kulturalnej, jak: czytelnia pism, biblioteka, stałe odczyty, koncerty itp.

W robotniczym osiedlu spółdzielczym, jakim jest osiedle na Rakowcu, WSM i „Szklane Domy” stworzyły mieszkańcom — robotnikom bardzo piękne warunki pracy oświatowo-kulturalnej.

Dozorca ujął złodzieja

W godzinach południowych do mieszkania Franciszka Olszewskiego, zam. przy ul. Karmelickiej Nr. 27, dostał się jakiś mężczyzna, który spłądrował mieszkanie, za pakował łupy do worków i w chwili gdy wychodził natknął się na dozorcę. Rodzina Olszewskiego jest obecnie na letnisku i pięczę nad mieszkaniem powierzono dozorcę. Złodziej na widok dozorcę porzucił łupy i począł uciekać.

Dozorca wszczął alarm i przy pomocy kilku lokatorów po krótkim pościgu ujął złodzieja i od-

dano w ręce policjanta. Przeprowadzono go do III-go kom. P. P. (Nowolipki), gdzie okazało się, że jest to znany złodziej, Tadeusz Wiśniewski, którego nie meldowano. W czasie rewizji znaleziono przy nim komplet narzędzi złodziejskich, jak wytrychy, łomy, bory i t. p.

Wiśniewski przy dokonywaniu kradzieży miał gumowe rękawiczki. Był on niejednokrotnie karany za włamanie i kradzieże, a ostatnio opuścił więzienie, gdzie odbywał karę za rozbicie kasy.

OGŁOSZENIA DROBNE

GARDEROBA

A) UBIORY Męskie, Damskie, Gotowe — zamówienia. Raty długoterminowe „CEWA”.
ŻELAZNA 74 parter. 455

Najtańsze źródło ubrań
Od 15 zł. płaszcze, od 35 zł. z licznymi garniturami, spodnie — Nowolipie 21 — 12. 655

KUPNO I SPRZEDAŻ

ŻŁOTOWE raty tygodniowe. Maszyny Singer. Radiolodówki Electric — inne. Wyżymaczki. Plakaty. Złoty. Patefony. Solna 12—14. Dzwonić 11-91-37.

MEBLE

A.) Tapczany nowoczesne — otomany — kozetki — najtańszej wytwórnia — warunki najdogodniejsze. Żelazna 20. 610

POSADY ZAOFIAROWANE

FAŁSER garbarski do maszyn poszukiwany na wyjazd. Pierwszeństwo kawaler. Zgłoszenia Ś.w. Jerska 22/52, godz. 3—5.

RADIO I TECHNIKA

Fotoaparaty wszystkich fabryk bez zaliczki, złotowe raty — wrzesień. Telefonować 3-4-5-5,7.

ROWERY

ROWERY części — Plakaty — Wyżymaczki — Aluminium. Dogodne spłaty „JOTEK”. Elekoralna 10, telefon 689-30.

ROZMAITE

KUPON. Tuzin prezerwatyw gwarantowanych 1 zł. Wyświetla zaliczeniem od 3 tuz. Perfumeria. Kosmetyka. Ceny konkurencyjne „Pawilon” Leszno 25 tel. 11-52-43. 396

Nędza zawiodła w nurty Wisły

Wczoraj około godz. 21.15 z mostu Poniatowskiego skoczyła w nurty Wisły Lucyna Romańska, lat 38, bez pracy i bezdomna. Na ratunek rzucił się żwirny i zaalarmowano komisariat rzeczny.

Przybyli motorówką policjanci po krótkiej akcji ratunkowej wy-

wili desperatkę. Przewieziono ją do komisariatu rzeczny, dokąd wezwano lekarza Pogotowia Ratunkowego, który po udzieleniu pomocy przewiózł ją do szpitala Przem. Pańskiego.

Przyczyną zamachu samobójczego był brak środków do życia.

Pożar zakładów „Pustelnik” Drugi pożar wybuchł od iskry parowozu

Donosiliśmy wczoraj o wybuchu pożaru w Zakładach Ceramicznych S. A. „Pustelnik” w Pustelniku. Ogień powstał w drewnianym budynku, w którym mieściła się suszarnia. Wskutek silnego wiatru ogień ogarnął błyskawicznie cały budynek. Akcja straży była utrudniona, ponieważ brak było w pobliżu wody. Suszarnia wraz ze znajdującymi się w niej wyrobami oraz nowoczesnym, niedawno sprowadzonym piecem spłonęła doszczętnie.

Akcja ratunkowa straży ograniczyła się do niedopuszczenia przez niesienia się ognia na sąsiednie budynki fabryczne. Na miejsce pożaru przybyła policja, która wszczęła dochodzenie. Jak ustalono, pożar powstał wskutek samozapalenia się miału węglowego.

AKUSZERKA-polożna

M. Garmizówna przyjmuje panie: porady, badania, irygacje, tampony i inne zabiegi. **PORADY BEZPŁATNE**

Warszawa, Leszno 27, tel. 12-15-70. Godz. przyjęć 9—12 i 5—8 w.

Nasza rubryka

POMOCNIK DO TECHNIKI DENTYSTYCZNEJ na zastępstwo szesnastogodzinne poszukiwany. Referencje telefon 32105.

WYKWALIFIKOWANA PIELEGNIARKA, skromna, szuka pracy, może być na wyjazd. Wiadomość: tel. 2-89-68.

List do Redakcji

Otrzymałmy z prośbą o zamieszczenie list napisany przez hodowców koni, sportmenów, właścicieli oraz pracowników stajen wyścigowych, w którym czytamy:

„Dla uniknięcia jakiegokolwiek nieporozumienia oświadczamy, że z wystąpieniami czasopisma „Wyścigi” przeciwko członkom Zarządu Towarzystwa Zachęty do Hodowli Koni w Polsce i znanemu sportmenowi, inspektorowi toru p. Bronisławowi Peretiatkowiczowi — nie mamy nic wspólnego i uważamy te wystąpienia za wysoce niepożądane dla interesów hodowli i sportu.

Warszawa, dnia 28 maja 1938 roku. Podpisali:

J. Bronikowski z Byszowa, J. Bronikowski ze Szczepińska, St. Bronikowski, J. Berson, T. Berson, Z. Broniewski, W. Błaszczak, H. Bronikowski, Z. Broniewski, W. Biesiadziński, W. Czerwinski, St. Czarnecki, W. Cieślak, K. Chaitow, Z. Dobiecki, S. Duernicki, K. Dzianott, K. Ender, T. Falenczyk, L. Gronowski, T. Gliński, K. Gajewski, W. Grabowski, S. Gronicki, I. Grabowski, Fr. Gill, W. Gibek, B. Gulyas, W. Heydel, T. Jaworski, S. Janasz, K. Jagodziński, W. Karłowicz, S. Kąsinowski, S. Królicki, pl., K. Koźminski, M. Kucharski, A. Lasocki, H. Lasowski, St. Lothe, Z. Łuczynski, J. Łasz-

kiewicz, W. Mikulicz - Radecki, pl., L. Morzycki, S. Maryewski, A. Mieczkowski, K. Makowski, J. Marynowski, M. Matuszewski, S. Michalczyk, Z. Michalczyk, St. Michalczyk, A. Matczak, J. G. Nauruz, Z. Nowak, L. Orpiszewski, K. Około - Kulak, I. Piatowski gen., F. Przetakiewicz, L. Podolski, A. Piotrowski, pl., I. Paszkiewicz, I. Płoski, A. Pacurko, S. Pasternak, Z. Rojowski, A. Rostkowski, R. Rogowski, J. Reiff, Janusz Stokowski, Józef Stokowski, S. Supiński, W. Smorczewski, W. Święcki, Z. Studziński, M. Stanisławski, T. Stanisławski, W. Stasiak, S. Stańczak, A. Tuński, H. Woźniakowski, J. Wyganowski, T. Wyganowski, M. Wąsini, M. Wesołowski, K. Zamojski, K. Zieleniewski, M. Zangen, A. Awdiejew.

Po za tym 12 nieczytelnych podpisów.

Kino-Kometa ul. Chłodna 49. tel. 6-49-51
Tam, gdzie ulice miast i miasteczek zmieniały się w pola krwawych bitew — tam, gdzie groźny generał — powstaniec Wu Yen Fang trzymał cały kraj pod terrorem — tam grasował ZŁTY PIRAT!

„ZŁTY PIRAT”

MAJESTIC poc. 6, 8, 10
w niedzielę i święta o 12 i 2 poranki
Herbert Marshall
Ann Harding
w wielkim dramacie
DZISIAJ I ZAWSZE
BALKON 75 gr. PAKIET 1 zł.

MIEJSKI poc. 6, 8, 10
ostatnie dni!
„DAMA NA DWA TYGODNIE”
Joan Crawford
Bilety ulgowe ważne.

Kronika organizacyjna

Konferencja kolporterska

W czwartek dn. 23 b. m. o godz. 6.45 p. p. ul. Długa 21 odbędzie się Konferencja kolporterska. Na powyższą Konferencję winni przybyć obowiązkowo kierownicy kolportażu Dzielnicy, jak również i fabryk.

Sprawy b. ważne, prosimy o punktualne przybycie.

Komitet Dzielnicy PPS „Ochota” im. Andrzeja Struga zawiadamia, że w poniedziałek dn. 27 czerwca 1938 r. o godz. 19 wiec. w lokalu Dzielnicy odbędzie się informacyjne, półroczne zebranie członków. Obecność wszystkich konieczna.

DZIELNICA „CZERNIAKÓW”. W czwartek 23 bm. o godz. 7 wiec. odbędzie się posiedzenie Komitetu Dzielnicy.

Konferencja Zarządów Kół Budowlanych P.P.S.

odbędzie się w czwartek dn. 23 b. m. o godz. 7 wiec. w lokalu O. K. R.-u ul. Długa 21.

ZEBRANIA PIĄTKOWE.

W piątek, dnia 24 czerwca b. m. o g. 7 wiec. na niżej podanych Dzielnicach odbędzie się Zebrania dla członków i wprowadzonych gości, z referatami na aktualne tematy.

WOLA — CZYSTA — Wolska 44, ref. tow. M. Karniol.

JEROZOLIMA — Wronia 65, ref. tow. L. Perl.

MARYMONT — ŻOLIBÓRZ — Krasieńskiego 10, ref. tow. Julian Klejn.

ANNOPOL — N. BRÓDNO — Białostocka 51, ref. tow. Rafał Praga.

GROCHÓW — Dobrowoja 4 m. 1, róg Modrzewiowej, ref. tow. Stanisław Dubois.

POWĄZKI — Kacza 7, ref. tow. Kazimierski.

PRAGA — Żabkowska 38, ref. tow. Stanisław Gajewski.

MOKOTÓW — Racławicka 4, ref. tow. Julian Maliniak n. t.: „Pogotowie wojenne Rzeszy, a jej wewnętrzna sytuacja”.

DZ. PPS. PRACOWNIKÓW MIEJSKICH. O godz. 19.00 zebranie członków Dzielnicy wraz z sympatykami. Referaty wygłoszą: tow. Wł. Baranowski i J. Dąbrowski.

Związek Zawodowy Introligatorów. W piątek 24.6 o godz. 7.30 odbędzie się w lokalu Elekoralna 27, zebranie z referatem tow. Malinowskiego na temat „Komunizm”.

Hutnicy pod własnym sztandarem

W dniu 26 bm. odbędzie się w Wołominie, w lokalu własnym, uroczyste odsłonięcie sztandaru Oddziału huty „Vitrum”.

Na uroczystość złożą się: Przemówienia, deklamacje, śpiewy, orkiestra, wibanie gwoździ.

Początek o godz. 9 rano.

Przedstawiciele bratnich organizacji proszeni są o wzięcie udziału ze sztandarami.

BEZ BÓLU
SKUTECZNIE USUWA
ODCISKI
BRODAWKI
I ZGRUBIENIA
SKÓRY
KLAWIOL
AP. KOWALSKI

PRZED WYJAZDEM NA URLOP ZAPATRZ SIĘ W APARAT FOTOGRAFICZNY
Najdogodniejsze warunki ratalne dzieli
FOTORIS
MARSZAŁKOWSKA 125. TEL. 279-10 i 509-13.
Indywidualny dobór. Fachowa, solidna obsługa.

Co wyświetlają kina?

ADRIA (Wierzbowa 7): „Księżniczka cygańska”.

ATLANTIC: „Wiosna nad Sekwaną”.

ANTINKA: „Wyprawa na Mango” i „Wierna rzeka”.

ACRON: „Tarzan i zielona bogini” i „Świecznik królewski”.

AMOR (Elekoralna 45): „Nie ufaj mężczyźnie” i „Błękitna para”.

AS (Grójcka): „Kapitan Taylor”.

BALTYK: „Pod fałszywym oskarżeniem”.

BIS: „Tańczący pirat” i „Zamek tajemnic”.

CASINO: „Hotel Hollywood”.

CAPITOL: „Wrzes”.

COLOSSEUM: „Piętno przeszłości”.

CZARY (Chłodna 29): „Za cudze winy”.

EDEN (Marszałk. 31a): „Czarny korsarz” i „Z krainy miodu”.

ELITA (Marszałkowska 81a): „Historia jednej nocy” i „Człowiek, który żył dwa razy”.

EUROPA: „Agentka h. 21”.

FAMA: „Za namiem życia”.

FILHARMONIA: „Motyl hiszpański”.

FLORIDA (Żelazna): „W sieci wywiadu” i „Nie oddam dziecka”.

FORUM (Nowowirniańska 14): „Przedziwne klanstwo Niny Pietrowny” i „Diabły zachodu”.

HOLLYWOOD: „Gasparone”.

HELLOS: „Tango zakochanych” i „Trójka hultajaska”.

IMPERIAL: „Muzyka dla Ciebie”.

ITALIA (Wolska 32): „Antek i policjant”.

JURATA (Kr. Przedm. 66): „Bogactwo biedactwo” i „Pod Twoim urokiem”.

KOMETA (Chłodna 49): „Złoty pirat” i rewia.

MAJESTIC: „Dziś i zawsze”.

MAKS: „Moje szczęście to ty”.

MUCHA (Długa 10): „Alarm w Pekinie” i „Pietro wyje”.

MEWA (Hoża 29): „Ostatni pociąg z obłąkanego miasta” i „Jej pierwsza miłość”.

MASKA: „Romeo i Julia” i „Niewidzialny promień”.

MIEJSKI (Długa 25): „Dama na dwa tygodnie”.

NOWA TOMBOLA (Marszałk. 34): „Niezwyciężony Bill” i „Manewry miłosne”.

PAN: „Cień Szanghaju”.

PETIT THIANON (senkiewicz 8): „Złoto na ulicy” i „Niedorajda”.

PALLADIUM: „Rapsodia”.

POPULARNY (Zamojskiego 20): „Eskapada” i „Zielony sygnał”.

PROMIEN (Dzieln. 1): „Siódme niebo” i „Braterstwo krwi”.

PRAGA (Targowa 71): „Ślepy zaułek”.

PRASKIE OKO (Zygmunt. 10): „Bogactwo morza”.

RAJ: „Piomienne serca” i dodatki.

RIALTO: „Dwaj mężowie pani Riwiera”.

RIVIERA (Leszno 2): „Noce portowe” i „Jadzia”.

ROMA: „Nowogrodzka 49): „A. Viki”.

ROXY (Wolska 14): „Zew dżungli” i „Anant w opalach”.

SOKOL: „Szalona Claudette” i „Przebiegiłość”.

SORRENTO (Krypska 34): „King-Kong” i „Panowie w cylindrach”.

STYLOWY: „Dziś i zawsze”.

STUDIO: „Indyjski grobowiec”.

SYRENA (Zygmunt. 4): „Człowiek lew” i „Tydzień przed ślubem”.

SWIT (N. Świat 19): „Robert i Bertrand”.

ŚWIATOWID: „Dzisiejsza miłość”.

SEINKS (Senatorska 29): „Alarm na morzu”.

SWIT (N. Świat 19): „Jej obrońcy” (Flap i Flap).

TON (Puławska 39): „Książę X”.

MUCHA: „Zemsta Tarzana”.

UCIECHA: „Zemsta Tarzana”.

UNIA (Dzieln. 9): „Oskarżona” i rewia.

WANDA: „Port Artura” i rewia artystyczna.

VICTORIA: „Kalił Badgad”.

UCIECHA: „Przygoda pod Paryżem”.

Co grają w teatrach?

TEATR NARODOWY: Dziś ciesząca się wielkim powodzeniem „Gesi i Gaski” Bałuckiego.

POLSKI Dziś „Cyganeria paryska”.

MALY: Dziś „Nowa Dalila”.

NOWY: Dziś „Dar poranka”.

TEATR LETNI: Dziś farsa „Nie trzeba było mnie przejeżdżać” z Dymasz w popisowej roli głównej.

TEATR MALICKIEJ. Codziennie świetna węgierska komedia M. Laszlo „W perfumerii”.

CYRULIK WARSZAWSKI — dziś komedia satyryczna „Romans z Urzędem Skarbowym” z Andrzejew-

ską, Bodo i Orwidem na czele zespołu. Początek o godz. 7.30 i 10 wiec.

W. REWIA. Teatr na razie nieczynny.

MAŁE QUI PRO QUO. Dziś rewia „Od czego mamy Rząd?”.

TEATR KAMERALNY: Dziś wesółka komedia, przy współudziale i w